

Informacijos suvestinė

Bendrijos dizainas

Dizainas yra intelektinės nuosavybės teisė, kuria saugoma gaminio išvaizda. Reglamentu Nr. 6/2002¹ Europos Sąjungoje buvo įdiegta sava apsaugos sistema, sukurianti Bendrijos dizainą.

Bendrijos dizainas turi vieningą statusą ir poveikį visoje Europos Sąjungoje. Taigi jis suteikia jo savininkui išimtinę teisę Europos Sąjungos teritorijoje jį naudoti ir neleisti be savininko leidimo naudoti trečiajai šaliai. Apsaugos trukmė yra penkeri metai ir gali būti pratęsta ne daugiau kaip iki 25 metų.

Bendrijos dizainą registruoja Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), kuri taip pat yra kompetentinga nagrinėti prašymus pripažinti registruotojo Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia. EUIPO sprendimus galima apskųsti EUIPO apeliacinėms taryboms. Europos Sąjungos Bendrasis Teismas nagrinėja ieškinius dėl tų apeliacinių tarybų sprendimų panaikinimo. Bendrojo Teismo sprendimai apeliacine tvarka gali būti skundžiami Teisingumo Teismui, o apeliacinių skundų nagrinėjimui taikoma priėmimo procedūra. Be to, kai nagrinėjant ieškinį dėl teisių pažeidimo pateikiamas priešieškiny, galima Bendrijos dizaino teismo prašyti pripažinti registruotojo Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia nacionaliniu lygmeniu.

Be to, Reglamente Nr. 6/2002 taip pat numatyta neregistruotojo Bendrijos dizaino apsauga. Jis saugomas trejus metus nuo tos dienos, kai buvo atskleistas Europos Sąjungoje.

Šioje informacijos suvestinėje apžvelgiama jurisprudencija Bendrijos dizaino srityje.

¹ 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. Specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142).

Turinys²

I. APSAUGOS SĄLYGOS IR NEGALIOJIMO PAGRINDAI	3
1. Dizaino apibrėžtis	3
a) Dizaino vaizdo sąlyga	3
b) Matomumo sąlyga.....	4
c) „Gaminio“ sąvoka ir aprašymo apimtis.....	5
2. Naujumas	6
3. Individualios savybės.....	7
a) Vertinimo kriterijai	7
b) Atitinkama gaminio pramonės šaka	9
c) Informuotas vartotojas	10
d) Dizainerio laisvės laipsnis.....	12
e) Bendras įspūdis	15
4. Atskleidimas	16
a) Vertinimo kriterijai	16
b) Atskleidimo įrodymas	19
c) Lengvatinis laikotarpis.....	21
5. Dizainas, esantis sudėtinio gaminio sudedamoji dalis	22
a) Apsaugos reikalavimai	22
b) Sudėtinio gaminio taisymas	24
6. Techninės funkcijos sąlygojamas dizainas ir sujungiamųjų detalių dizainas	26
7. Prieštaravimas ankstesniam dizainui.....	28
8. Skiriamąjo požymio naudojimas vėlesniame dizaine	30
9. Autorių teisių saugomo kūrinio naudojimas be leidimo.....	32
II. BENDRIJOS DIZAINO SUTEIKIAMOS TEISĖS.....	34
1. Teisės į dizainą turėjimas.....	34
2. Teisės į dizainą poveikis	35
III. PROCEDŪRA IR GINČAI.....	38
1. Paraiškos padavimo ir registravimo tvarka – Nagrinėjimo referencinė data	38
2. Prašymas ir registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra	38
a) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia priimtumas.....	38
b) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia dalykas.....	39
c) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia tyrimo apimtis.....	40
d) Laiku nepateikti įrodymai	41
e) Naudojimas pakeistu pavidalu	42
3. Ieškinys Sąjungos teismuose – Teisminės kontrolės apimtis	43

² Šis turinys didžiąja dalimi atitinka jurisprudencijos katalogo skyriaus „Bendrijos dizainas“ struktūrą.

I. Apsaugos sąlygos ir negaliojimo pagrindai

1. Dizaino apibrėžtis

a) Dizaino vaizdo sąlyga

- [2018 m. liepos 5 d. Sprendimas „Mast-Jägermeister / EUIPO“ \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Mast-Jägermeister SE pateikė paraiškas įregistruoti du Bendrijos dizainus. Apsaugos buvo prašoma „puodeliams“, tačiau pateiktuose vaizduose buvo matomi puodelis ir butelis.

EUIPO teigė, kad šioms paraiškoms negali būti suteikta padavimo data, nes iš dizainų vaizdų negalima nustatyti, kam prašoma apsaugos: puodeliui, buteliui ar jų deriniui. Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl tokio sprendimo.

Teisingumo Teismas atmetė apeliacinį skundą ir nusprendė, kad registracijos paraiškoje pateiktas dizaino vaizdas turi leisti aiškiai identifikuoti objektą, kuriam prašoma apsaugos.

Visų pirma ši išvada kyla iš Reglamento Nr. 6/2002 36 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotės, kurioje numatyta, kad dizaino registracijos paraiškoje turi būti pateiktas „tinkamas atgaminti dizaino vaizdas“, analizės. Vaizdo sąvoka apima idėją, kad dizainas turi būti aiškiai identifikuojamas. Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 2245/2002 4 straipsnio 1 dalies e punkte, kuriuo nenustatoma papildomų esminių reikalavimų prie numatytųjų Reglamento Nr. 6/2002 36 straipsnio 1 dalies c punkte, be kita ko, paaiškinama, jog vaizdas turi būti tokios kokybės, kad būtų galima aiškiai išskirti visas objekto, kuriam prašoma apsaugos, detales.

Be to, tokį pažodinį aiškinimą patvirtina teleologinis Reglamento Nr. 6/2002 36 straipsnio 1 dalies c punkto, kuriuo siekiama prisidėti prie tinkamo dizaino registracijos sistemos veikimo, aiškinimas. Grafinio vaizdo reikalavimo paskirtis yra apibrėžti patį dizainą, kad būtų galima nustatyti tikslų registruotojo dizaino savininkui suteikiamos apsaugos objektą.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad dizaino įregistravimo viešajame registre tikslas – kompetentingoms valdžios institucijoms ir visuomenei, ypač ūkio subjektams, suteikti galimybę susipažinti su dizainu. Pirma, kompetentingos valdžios institucijos turi aiškiai ir tiksliai žinoti dizainą sudarančių elementų pobūdį, kad galėtų vykdyti savo pareigas, susijusias su išankstiniu paraiškų įregistruoti dizainą nagrinėjimu ir su tinkamo bei tikslaus dizaino registro skelbimu ar tvarkymu. Antra, ūkio subjektai turi turėti galimybę aiškiai ir tiksliai žinoti apie esamų ar galimų konkurentų įregistruotus prekių ženklus arba apie pateiktas registracijos paraiškas ir taip gauti svarbią informaciją, susijusią su trečiųjų asmenų teisėmis. Tokiu reikalavimu siekiama užtikrinti trečiųjų šalių teisinį saugumą.

Be to, tai, kad padavimo data leidžia gauti šią prioritetą teisę, savaime pagrindžia reikalavimą, kad prašomo įregistruoti dizaino vaizdas nebūtų netikslus. Dėl netikslios registracijos paraiškos atsiranda galimybė, kad dizainui, kurio apsaugos objektas nėra aiškiai identifikuotas, pagal prioritetą teisę bus suteikta per didelė apsauga.

³ Taip pat žr. 2017 m. vasario 9 d. Sprendimą [Mast-Jägermeister / EUIPO \(Puodeliai\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

Galiausiai dėl konteksto analizės Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Reglamento Nr. 2245/2002 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog ištaisant registracijos paraišką negali būti keičiamas atitinkamo dizaino vaizdas. Tai neišvengiamai reiškia, jog tam, kad registracijos paraiškai galėtų būti suteikta padavimo data, joje turi būti pateiktas vaizdas, leidžiantis identifikuoti prašomos apsaugos objektą.

Taigi dizaino, kurį prašoma įregistruoti, vaizdas turi leisti aiškiai identifikuoti šį dizainą. Iš Reglamento Nr. 6/2002 46 straipsnio 2 dalies matyti, kad paraiška, kurioje yra trūkumų, susijusių su šio reglamento 36 straipsnio 1 dalyje nurodytais reikalavimais, neįvykdytais per nustatytą terminą, nelaikoma Bendrijos dizaino registracijos paraiška, todėl jai nesuteikiama padavimo data.

b) Matomumo sąlyga

- [2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas „Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles“ \(C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Easy Sanitary Solutions BV buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio griovelį dušo vandeniui nutekėti, savininkė. *I-Drain*, kurios teisių perėmėja tapo *Group Nivelles NV*, pateikė paraišką EUIPO dėl ginčijamo dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia, remdamasi, be kita ko, naujumo trūkumu. EUIPO apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas dizainas yra naujas. Bendrasis Teismas panaikino tą sprendimą.

Teisingumo Teismas atmetė *Easy Sanitary Solutions* ir EUIPO apeliacinius skundus. Jis nusprendė, kad tai, jog dizaino savybė būtų matoma, yra esminė šios apsaugos sąlyga.

Teisingumo Teismas pabrėžė, kad kai prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo remiasi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu, jis turi pateikti įrodymus, galinčius patvirtinti, kad ginčijamas dizainas neatitinka šio reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

Be to, tai, ar dizainas turi naujų savybių, reikia vertinti jį lyginant su vienu ar daugiau konkrečių, individualizuotų, apibrėžtų ir nustatytų dizainų iš dizainų, kurie anksčiau buvo atskleisti visuomenei, visumos.

Šiuo klausimu primintina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio a punkto, „dizainas“ apibrėžiamas kaip „viso gaminio ar jo dalies vaizdas, susidarantis dėl paties gaminio ir (arba) jo ornamentikos, specifinių linijų, kontūrų, spalvų, formos, tekstūros ir (arba) medžiagų savybių“. Iš to matyti, kad pagal Reglamente Nr. 6/2002 nustatytą sistemą vaizdas yra svarbiausias dizaino elementas.

Taigi tai, kad dizaino savybė būtų matoma, yra esminė šios apsaugos sąlyga. Kaip nurodyta Reglamento Nr. 6/2002 12 konstatuojamojoje dalyje, dizainų apsauga neturėtų apimti tų sudedamųjų dalių, kurios nėra matomos įprastai naudojant gaminį, arba tų tokios dalies savybių, kurios nėra matomos tą dalį įmontavus, todėl į šias savybes neturėtų būti atsižvelgiama vertinant, ar kitos šio dizaino savybės atitinka apsaugos suteikimo sąlygas.

⁴ Žr. taip pat dalis „I. 2. Naujumas“ ir „I. 4. a. Atskleidimas – Vertinimo kriterijai“, taip pat 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimą [Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions \(Griovelis dušo vandeniui nutekėti\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

Iš pateiktų paaiškinimų matyti, jog svarbiausia, kad EUIPO instancijos turėtų ankstesnio dizaino vaizdą, kuris leistų nustatyti gaminio, kuriame dizainas pritaikytas, vaizdą ir tiksliai bei patikimai nustatyti ankstesnį dizainą, kad būtų galima įvertinti ginčijamo dizaino naujumą ir individualias savybes.

Taigi prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi pateikti Tarnybai informaciją, t. y. tiksliai bei išsamiai identifikuoti ir atvaizduoti dizainą, kurio pirmumu remiamasi, kad būtų įrodyta, jog ginčijamas dizainas negali būti teisėtai įregistruotas.

c) „Gaminio“ sąvoka ir aprašymo apimtis

- [2017 m. birželio 13 d. Sprendimas „Ball Beverage Packaging Europe / EUIPO – Crown Hellas Can \(Skardinės\)“ \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Ball Beverage Packaging Europe Ltd buvo EUIPO įregistruoto dizaino, vaizduojančio skardines, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius atmetė *Crown Hellas Can SA* pateiktą prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia. Vis dėlto tą sprendimą Apeliacinė taryba panaikino ir pripažino minėto dizaino registraciją negaliojančia todėl, kad jis neturi individualių savybių; bet dėl jo naujumo nenusprendė.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas pateikė naudingų išaiškinimų dėl Bendrijos dizainų registravimo procedūros pobūdžio, Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio a punkte įtvirtintos „gaminio“ sąvokos ir ginčijamo dizaino aprašymo, pateikto registracijos paraiškoje pagal to reglamento 36 straipsnio 3 dalies a punktą, apimties.

Visų pirma Bendrasis Teismas pažymėjo: kadangi ginčijamo dizaino apsaugos objekto apibrėžtis buvo nagrinėjama iš esmės registruojant minėtą dizainą, EUIPO pozicija šiuo klausimu, kuri galėjo būti išreikšta per registracijos procedūrą, negali saistyti Apeliacinės tarybos, atsižvelgiant į tai, kad per registracijos procedūrą EUIPO atliekama kontrolė yra iš esmės formali ir greita.

Paskui Bendrasis Teismas atmetė priekaištą, grindžiamą tuo, kad Apeliacinė taryba klaidingai manė, jog ginčijamas dizainas, t. y. trijų skirtingo dydžio skardinių vaizdas, nėra gaminyš, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio a punktą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad dizaino objektas gali būti tik vienas objektas, nes minėtame straipsnyje aiškiai kalbama apie „gaminio“ vaizdą. Be to, jis patikslino, kad gaminių visuma gali sudaryti „gaminį“, kaip jis suprantamas pagal nurodytą nuostatą, jei jie dera estetiniu požiūriu, juos sieja funkcinis ryšys ir jie paprastai parduodami kaip vienas gaminyš. Taigi šioje byloje Bendrasis Teismas nusprendė, jog akivaizdu, kad ginčijamame dizaine vaizduojamos trys skardinės neatlieka vienos joms bendros funkcijos, nes jos neatlieka funkcijos, kuri negali būti atlikta kiekvienos iš jų atskirai, kaip būtų, pavyzdžiui, stalo įrankių arba šachmatų lentos ir šachmatų figūrėlių atvejais.

Galiausiai Bendrasis Teismas pažymėjo, kad aprašymas, kuris gali būti pateiktas registracijos paraiškoje, negali daryti įtakos esminiems vertinimams, susijusiems su nagrinėjamo dizaino naujumu arba individualiomis savybėmis. Bendrojo Teismo nuomone, šis aprašymas negali daryti įtakos klausimui, koks yra nagrinėjamo dizaino apsaugos dalykas, kuris neginčijamai susijęs su naujumu arba individualių savybių vertinimu.

2. Naujumas

- [2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas „Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles“ \(C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720\)⁵](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti⁶) Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, pažymėjo, kad Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 1 dalies b punkte dizaino naujumas nepriklauso nuo gaminių, kuriems jis gali būti skirtas pritaikyti arba panaudoti. Be to, Reglamento Nr. 6/2002 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Bendrijos dizaino registracijos teikiama apsauga saugo „bet kokį dizainą“, kuris informuotam vartotojui nesudaro skirtingo bendro įspūdžio.

Be to, iš Reglamento Nr. 6/2002 36 straipsnio 6 dalies ir 19 straipsnio 1 dalies matyti, jog registruotasis Bendrijos dizainas suteikia jo savininkui išimtinę teisę naudoti aptariamą dizainą visų rūšių gaminiams, o ne tik registracijos paraiškoje nurodytam gaminiui.

Taigi Bendrijos dizainas neturi būti laikomas nauju, jeigu tapatus dizainas visuomenei buvo atskleistas, net jeigu šis ankstesnis dizainas skirtas pritaikyti arba panaudoti kitokiam gaminiui. Tai, kad dizainui suteikta apsauga nėra skirta tik gaminiams, kuriuose jis skirtas pritaikyti arba panaudoti, neišvengiamai reiškia, kad, vertinant dizaino naujumą, nebeturi būti atsižvelgiama vien į tokius gaminius.

- [2013 m. birželio 6 d. Sprendimas „Kastenholz / VRDT – Qwatchme \(Laikrodžių ciferblatai\)“ \(T-68/11, EU:T:2013:298\)⁷](#)

Qwatchme A/S buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio laikrodžių ciferblatus, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Apeliacinė taryba, patvirtindama Anuliavimo skyriaus sprendimą, atmetė Ericho Kastenholzo pateiktą prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad ginčijamas dizainas iš tiesų skiriasi nuo ankstesnių dizainų dėl diskų skirtumų.

Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir nusprendė, kad dizainai, dėl kurių kilo ginčas, nebuvo tapatūs, nes jų savybės skyrėsi ne tik nereikšmingomis detalėmis.

Tame sprendime visų pirma buvo nagrinėjami naujumo ir individualių savybių reikalavimai, nuo kurių priklauso Bendrijos dizaino apsauga. Bendrasis Teismas pažymėjo, jog iš Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 2 dalies matyti, kad du dizainai laikomi tapačiais, jeigu jų savybės skiriasi tik neesminėmis detalėmis, t. y. detalėmis, kurios nepastebimos iš karto ir dėl kurių neatsiranda, nors ir nedidelių, minėtų dizainų skirtumų.

Priešingai, vertinant dizaino naujumą reikia įvertinti, ar yra dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų, kurie nėra nereikšmingi, net jeigu jie nedideli. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio formuluotė yra platesnė už šio reglamento 5 straipsnio

⁵ Žr. taip pat dalis „I. 1. b. Dizaino apibrėžtis – Matomumo sąlyga“ ir „I. 4. a. Atskleidimas – Vertinimo kriterijai“, ir 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimą *Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions (Griovelis dušo vandeniui nutekėti)* (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ Dėl ginčo faktinių ir teisinių aplinkybių žr. dalį „I. 1. b. Dizaino apibrėžtis – Matomumo sąlyga“, p. 4.

⁷ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo buvo atmestas 2014 m. liepos 17 d. Nutartimi *Kastenholz / VRDT* (C-435/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2124).

formuluotę. Taigi konstatuotų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų, ypač jeigu jie nedideli, pagal 5 straipsnį gali nepakakti tam, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 6 straipsnį. Tokiu atveju ginčijamas dizainas galėtų būti laikomas nauju pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, tačiau nebūtų laikomas turinčiu individualių savybių pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį.

Priešingai, kadangi Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnyje įtvirtintas reikalavimas yra platesnis už to paties reglamento 5 straipsnyje įtvirtintą reikalavimą, skirtingam bendram įspūdžiui informuotam vartotojui, kaip tai suprantama pagal minėtą 6 straipsnį, pagrįsti gali pakakti tik to, kad yra dizainų, dėl kurių kilo ginčas, objektyvių skirtumų. Taigi šių skirtumų turėtų pakakti, kad būtų tenkinama naujumo sąlyga pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį.

3. Individualios savybės

a) Vertinimo kriterijai

- [2014 m. birželio 19 d. Sprendimas „Karen Millen Fashions“ \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Karen Millen Fashions Ltd sukūrė dryžuotus marškinius ir juodą megztą palaidinę, jais pradėjo prekiauti Airijoje. *Dunnes Stores* ir *Dunnes Stores (Limerick) Ltd* nupirko šių drabužių pavyzdžių, o vėliau už Airijos ribų pradėjo gaminti šių drabužių kopijas bei jais prekiaavo savo parduotuvėse Airijoje. *Karen Millen Fashions* teigė, kad yra su minėtais drabužiais susijusio neregistruotojo Bendrijos dizaino savininkė, ir pareiškė ieškinį, kuriuo, be kita ko, siekė, kad *Dunnes* būtų uždrausta naudoti šį dizainą ir kad būtų atlyginta žala. Bylą nagrinėjantis *Supreme Court* (Airija) pateikė Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus dėl Bendrijos dizaino individualių savybių vertinimo.

Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad, siekiant dizainą laikyti turinčiu individualių savybių, bendras įspūdis, kurį šis dizainas daro informuotam vartotojui, turi skirtis nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui daro ne kelių ankstesnių dizainų atskirų savybių derinys, o vienas ar keli ankstesni atskirai vertinami dizainai.

Darant nuorodą į bendrą įspūdį, kurį informuotam vartotojui padaro bet koks kitas dizainas, kuris buvo atskleistas visuomenei, minėtas 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog tai, ar dizainas turi individualių savybių, turi būti vertinama jį lyginant su vienu ar daugiau konkrečių, individualizuotų, apibrėžtų ir nustatytų dizainų iš visų dizainų, kurie anksčiau buvo atskleisti visuomenei.

- [2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimas „El Hogar Perfecto del Siglo XXI / VRDT – Wenf International Advisers \(Kamščiatraukis\)“ \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio kamščiatraukį, savininkė. *Wenf International Advisers Ltd* prašė pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad dizainas neturi individualių savybių. VRDT (dabar – EUIPO) patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

Bendrasis Teismas atmetė ieškinį ir nurodė, kad remiantis Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsniu dizaino individualios savybės vertinamos lyginant dizainų, dėl kurių kilo ginčas, informuotam vartotojui sukeltą bendrą įspūdį ir atsižvelgiant į dizainerio laisvės mastą. Todėl kriterijaus, susijusio su ankstesnio dizaino įvairiais naudojimo nepatogumais ar sunkumais, kurių tariamai išvengta sukūrus ginčijamą dizainą, nėra tarp tų, į kuriuos galima atsižvelgti vertinant dizaino individualias savybes. Apskritai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 6/2002 1 ir 3 straipsnių, teisiniu dizaino reglamentavimu siekiama apsaugoti gaminio vaizdą, o ne numatytą jo naudojimo ar veikimo būdą.

- [2021 m. birželio 16 d. Sprendimas „Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Stalo lempa\)“ \(T-187/20, EU:T:2021:363\)^{8 9}](#)

2014 m. liepos 16 d. *Davide Groppi Srl* padavė EUIPO paraišką įregistruoti Bendrijos dizainą, vaizduojantį stalo lempą. Įregistravus dizainą, *Viabizzuno Srl* pateikė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu¹⁰, siejama su to paties reglamento 6 straipsniu¹¹, ir nurodė ankstesnį 2011 m. rugsėjo 22 d. dizainą. Šio ankstesnio dizaino registracija buvo panaikinta 2018 m. spalio 30 d.

2018 m. lapkričio 22 d. Anuliavimo skyrius panaikino *Davide Groppi* dizaino registraciją, motyvuodamas tuo, kad tas dizainas neturi individualių savybių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį. Apeliacinė taryba paliko galioti tą sprendimą ir konstatavo, jog tai, kad ankstesnio dizaino registracija buvo panaikinta, neturi reikšmės, nes svarbu tik tai, ar jis tapo atskleistas.

Išnagrinėjęs ieškinį dėl panaikinimo, Bendrasis Teismas atmetė *Davide Groppi* ieškinį. Jis pirmą kartą pabrėžė, kad ankstesnio dizaino registracijos, kuria remiantis buvo pateiktas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu grindžiamas prašymas pripažinti dizaino registraciją negaliojančia, panaikinimas per administracinę procedūrą nesukelia jokių pasekmių. Be to, Bendrasis Teismas, nagrinėdamas šia nuostata grindžiamą negaliojimo pagrindą, patikslino gaminių, kuriuose buvo pritaikytas dizainas, pobūdžio reikšmės ribas.

Pirma, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad tai, jog ankstesnio dizaino registracija buvo panaikinta, neturi reikšmės, nes jis buvo atskleistas. Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto tikslas – neleisti registruoti dizainų, neatitinkančių reikalavimų, pateisinančių jų apsaugą, be kita ko, susijusių su jų „individualiomis savybėmis“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 5 straipsnį, o ne apsaugoti ankstesnį dizainą. Šiuo klausimu jis priminė, kad nors tame straipsnyje įtvirtinti negaliojimo pagrindai neatitinka ankstesnės teisės apsaugos, suteikiamos tik šios teisės savininkui (o dėl jos negaliojimo Bendrijos dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra netektų dalyko), tikslo, šiais pagrindais iš esmės gali remtis bet kuris

⁸ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo nebuvo priimtas (2021 m. lapkričio 26 d. Nutartis [Davide Groppi / EUIPO](#), C-490/21 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:968).

⁹ Žr. taip pat dalį „I.3. b. Individualios savybės – Atitinkamo gaminio pramonės šaka“.

¹⁰ Pagal iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą Bendrijos dizaino registracija gali būti pripažinta negaliojančia, tik jeigu dizainas neatitinka šio reglamento 4–9 straipsnių reikalavimų.

¹¹ Pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio „Individualios savybės“ 1 dalies b punktą dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui padaro bet koks kitas dizainas, kuris buvo atskleistas visuomenei iki paraiškos įregistruoti dizainą, kurį siekiama apsaugoti, padavimo dienos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos. Be to, šio 6 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad vertinant individualias savybes reikia atsižvelgti į dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą.

asmuo. Konkrečiau kalbant apie dizaino individualių savybių vertinimą pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą ir 6 straipsnį, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad iš šio reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad toks vertinimas turėtų būti pagrįstas tuo, ar įspūdis, kurį jis padaro dizainą apžiūrinčiam informuotam vartotojui, aiškiai skiriasi nuo įspūdžio, kurį jam padaro esama dizainų visuma. Bendrasis Teismas nurodė, kad vienintelė ankstesnio dizaino funkcija yra atskleisti ankstesnius technologinius sprendimus, o šie atitinka su aptariamu gaminiu susijusius visus ankstesnius dizainus, kurie buvo atskleisti paraiškos registruoti atitinkamą dizainą padavimo dieną. Vis dėlto jis pripažino, kad svarbu yra tik tai, kad ankstesnis dizainas buvo atskleistas, o ne šiam dizainui suteiktos apsaugos apimtis, išplaukianti iš jo registracijos galiojimo.

b) Atitinkama gaminio pramonės šaka

- [2010 m. birželio 22 d. Sprendimas „Shenzhen Taiden / VRDT – Bosch Security Systems \(Ryšio įranga\)“ \(T-153/08, EU:T:2010:248\)¹²](#)

Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio ryšių įrangą, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius atmetė *Bosch Security Systems BV* pateiktą prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia. Tačiau tą sprendimą panaikino Apeliacinė taryba, ji nusprendė, kad ginčijamas dizainas neturi individualių savybių, nes skirtumai tarp minėto dizaino ir ankstesnio tarptautinio dizaino nebuvo pakankamai pastebimi, kad informuotam vartotojui sukeltų skirtingą bendrą įspūdį.

Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, pažymėjo, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamosios dalies, vertinant dizaino individualias savybes reikia atsižvelgti į gaminio, kuriam tas dizainas panaudotas arba pritaikytas, pobūdį ir ypač į pramonės šaką, kuriai gaminys priklauso.

- [2021 m. birželio 16 d. Sprendimas „Davide Groppi / EUIPO – Viabizzuno \(Stalo lempa\)“ \(T-187/20, EU:T:2021:363\)¹³](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti¹⁴) Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad ginčijamo dizaino registracija apskritai yra susijusi su šviestuvais, priminė, kad nors gaminių nustatymas yra svarbus apibūdinti informuotą vartotoją ir jo dėmesingumo lygį, dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą ir galiausiai lyginant informuotam vartotojui daromą bendrą įspūdį, tai vis dėlto nereikia, kad gaminiai, su kuriais susiję nagrinėjami dizainai, yra panašūs arba priklauso tai pačiai pramonės šakai. Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte nėra jokios gaminių panašumo sąlygos, o padaryti dizaino apsaugą priklausomą nuo gaminių pobūdžio reikštų, kad apsauga būtų apribota tik tam tikrai šakai priklausančiais dizainais.

¹² Žr. taip pat dalį „I.3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“.

¹³ Žr. taip pat dalį „I.3. c. Individualios savybės – Vertinimo kriterijai“.

¹⁴ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. a. Individualios savybės – Vertinimo kriterijai“, p. 9.

- [2021 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „Eternit / EUIPO – Eternit Österreich \(Statybinė plokštė\)“ \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Pateikusi paraišką EUIPO, *Eternit* (Belgija) įregistravo Bendrijos dizainą, vaizduojantį statybinę plokštę. *Eternit Österreich GmbH* pateikė prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia, be kita ko, motyvuodama tuo, kad jis neturi individualių savybių¹⁵, palyginti su ankstesniu dizainu, vaizduojančiu plokštę triukšmą slopinančiai sienai. EUIPO panaikino ginčijamo dizaino registraciją ir nusprendė, kad jis neturi individualių savybių, nes informuoto vartotojo požiūriu jis iš esmės yra panašus į ankstesnį dizainą.

Bendrasis Teismas atmetė *Eternit* ieškinį dėl EUIPO sprendimo. Pirma, šioje byloje jis paaiškino, kurio iš ginčijamų dizainų atveju reikia apibrėžti atitinkamą pramonės šaką, informuotą vartotoją ir dizainerio laisvės mastą. Antra, jis patikslino, ar gaminiai, kuriais iš tikrųjų prekiaujama ir kuriuose pritaikyti ar panaudoti nagrinėjami dizainai, yra svarbūs vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes.

Pirma, Bendrasis Teismas priminė, kad ginčijamo dizaino individualių savybių vertinimas iš esmės atliekamas keturiais etapais. Šiuo klausimu jis patikslino, kad pirmieji trys analizės etapai, t. y. apibrėžiant atitinkamą sektorių, informuotą vartotoją ir dizainerio laisvės mastą, turi būti atliekami atsižvelgiant tik į ginčijamą dizainą. Kadangi ankstesnis dizainas gali priklausyti visiškai kitai šakai, kuriai būdingas kitoks informuotas vartotojas ir dizainerio laisvė, toks ankstesnis dizainas neturi reikšmės vykstant pirmiems trimis analizės etapams. Vis dėlto ketvirtajame etape, kai lyginami dizainų, dėl kurių kilo ginčas, sukuriama bendri įspūdžiai, reikia atsižvelgti tiek į ginčijamą, tiek į ankstesnį dizainą.

Antra, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad vertinant individualias savybes gali būti atsižvelgta, esant tam tikroms sąlygoms, į gaminius, kuriais iš tikrųjų prekiaujama ir kuriuose pritaikyti arba naudojami nagrinėjami dizainai. Jis patikslino, kad gaminiai, kuriais iš tikrųjų prekiaujama, arba jų naudojimo būdas yra svarbūs, jei vien grafinis ar fotografinis nagrinėjamo dizaino vaizdas neleidžia nustatyti, kokie jo aspektai matomi arba kaip jis bus suvokiamas vizualiai. Į gaminius, kuriais iš tikrųjų prekiaujama, galima atsižvelgti tik kaip į pavyzdžius, nustatant dizaino vizualius aspektus. Taigi negalima atsižvelgti į gaminį, kuriuo iš tikrųjų prekiaujama, jeigu dizainas, kuris jame panaudotas arba pritaikytas, skiriasi nuo registruotojo dizaino arba jeigu iš jo matyti savybių, kurios nėra aiškios iš šio dizaino grafinio vaizdo.

c) Informuotas vartotojas

- [2011 m. spalio 20 d. Sprendimas „PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic“ \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)¹⁶](#)

PepsiCo Inc. buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio apskritimo formos reklaminį įtaisą, savininkė. *Grupo Promer Mon Graphic SA* pateikė EUIPO prašymą dėl šio dizaino registracijos pripažinimo

¹⁵ Pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su šio reglamento 6 straipsniu, Bendrijos dizainas gali būti pripažintas negaliojančiu, jeigu jis neturi individualių savybių, todėl jo bendras įspūdis informuotam vartotojui nesiskiria nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui daro dizainas, kuris jau buvo atskleistas visuomenei.

¹⁶ Žr. taip pat 2010 m. kovo 18 d. Sprendimą [Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo \(Apskritimo formos reklaminio įtaiso vaizdas\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), aptartą dalyje „1.7. Prieštaravimas ankstesniam dizainui“.

negaliojančia, be kita ko, remdamasi ankstesnio dizaino egzistavimu. EUIPO Apeliacinė taryba nusatė, kad ginčijami dizainai informuotam vartotojui sukelia skirtingą bendrą įspūdį, todėl ginčijamas dizainas neprieštaruoja ankstesnei teisei, kuria remiamasi. Išnagrinėjęs ieškinį Bendrasis Teismas panaikino minėtą sprendimą ir nusprendė, jog Apeliacinės tarybos konstatuotų skirtumų nepakanka, kad informuotam vartotojui ginčijamas dizainas sukeltų skirtingą bendrą įspūdį nei tas, kurį sukelia ankstesnis dizainas.

Nagrinėdamas apeliacinį skundą ir jį atmetęs, Teisingumo Teismas patikslino informuoto vartotojo sąvoką.

Informuotas vartotojas dėl pačių jam būdingų savybių, esant galimybei, nagrinėjamus dizainus palygins tiesiogiai. Tačiau neatmestina, kad atitinkamame sektoriuje galimybės atlikti tokio palyginimo nebus arba jis bus neįprastas būtent dėl specifinių aplinkybių ar dizainais vaizduojamų daiktų savybių. Šiuo klausimu nesant aiškos nuorodos Reglamente Nr. 6/2002 negalima manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo nustatyti, jog galimi dizainai turi būti lyginami tik tiesiogiai.

Dėl informuoto vartotojo dėmesingumo lygio pasakytina, kad jis nėra vidutinis pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas, kuris dažniausiai dizainą suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių, tačiau jis nėra ir ekspertas ar specialistas, galintis detaliai pastebėti minimalius tarp dizainų, dėl kurių kyla ginčas, galinčius egzistuoti skirtumus. Taigi apibūdinimas „informuotas“ leidžia manyti, kad vartotojas, kuris nėra dizaineris ar techninis ekspertas, žino apie įvairius atitinkamame sektoriuje esančius dizainus, turi tam tikrų žinių apie tokių dizainų įprastai turimus elementus, o tai, kad jis domisi atitinkamais gaminiais, įrodo santykinai didelį dėmesingumo laipsnį jais naudojantis.

- [2010 m. birželio 22 d. Sprendimas „Shenzhen Taiden / VRDT – Bosch Security Systems \(Ryšio įranga\)“ \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti¹⁸) Bendrasis Teismas patikslino informuoto vartotojo sąvoką, pabrėždamas, jog „vartotojas“ reiškia, kad atitinkamas asmuo naudoja gaminį, kuriame tas dizainas pritaikytas, pagal šio gaminio paskirtį, o apibūdinimas „informuotas“ leidžia manyti, kad atitinkamas vartotojas, kuris nėra dizaineris ar techninis ekspertas, žino apie įvairius atitinkamame sektoriuje esančius dizainus, turi tam tikrų žinių apie tokių dizainų įprastai turimus elementus, ir tai, kad jis domisi atitinkamais gaminiais, įrodo santykinai didelį dėmesingumo laipsnį jais naudojantis. Tačiau ši aplinkybė nereiškia, kad informuotas vartotojas gali atskirti gaminio išorės aspektus, kuriuos lemia techninė šio gaminio funkcija, nuo laisvai sukurtų aspektų, nebent naudodamas tokį gaminį būtų įgijęs patirties.

¹⁷ Žr. taip pat dalį „I.3. b. Individualios savybės – Atitinkamo gaminio pramonės šaka“.

¹⁸ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. a. Individualios savybės – Atitinkamo gaminio pramonės šaka“, p. 10.

- [2011 m. birželio 14 d. Sprendimas „Sphere Time / VRDT – Punch \(Laikrodis, pritvirtintas prie dirželio\)“ \(T-68/10, EU:T:2011:269\)¹⁹](#)

Sphere Time buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio laikrodžius, pritvirtintus prie dirželio, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius, patenkinęs *Punch SAS* prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, ginčijamo dizaino registraciją pripažino negaliojančia dėl to, kad jis neturėjo individualių savybių, nes sudarė tokį patį bendrą įspūdį kaip ir ankstesni dizainai.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo paliktas galioti Anuliavimo skyriaus sprendimas, ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad reklaminių gaminių atveju sąvoka „informuotas vartotojas“ apima, pirma, prekybininką, kuris juos įsigyja, kad išplatintų galutiniams vartotojams, ir, antra, pačius galutinius vartotojus. Vadinasi, užtenka aplinkybės, jog viena iš dviejų informuotų vartotojų grupių suvokia, kad atitinkami dizainai sudaro tokį patį bendrą įspūdį, kad būtų konstatuota, jog ginčijamas dizainas neturi individualių savybių.

- [2019 m. birželio 13 d. Sprendimas „Visi/one / EUIPO – EasyFix \(Automobilių informaciniai stoveliai\)“ \(T-74/18, EU:T:2019:417\)²⁰](#)

Visi/one GmbH buvo EUIPO įregistruotų Bendrijos dizainų, vaizduojančių informacinius stovelius, automobilių iškabas, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. EUIPO Anuliavimo skyrius, patenkinęs *EasyFix GmbH* prašymą, pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia dėl individualių savybių trūkumo.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo paliktas galioti Anuliavimo skyriaus sprendimas, ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamo dizaino ir ankstesnio dizaino skirtumai išliko nepakankamai ryškūs, kad vien jie galėtų sukelti informuotam vartotojui skirtingą bendrą įspūdį.

Dėl informuoto vartotojo žinių ir pastabumo lygio Bendrasis Teismas nusprendė, jog visų pirma iš jurisprudencijos matyti, kad nors šis referencinis asmuo turi tam tikrų žinių apie įvairius tame sektoriuje egzistuojančius dizainus ir pasižymi santykinai dideliu dėmesingumu ir pastabumo lygiu juos naudodamas, jis nėra ekspertas ar specialistas, kaip antai [patentų teisės srities] specialistas, galintis pastebėti galimus minimalius dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus.

d) Dizainerio laisvės laipsnis

- [2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimas „Antrax It / VRDT – THC \(Šildymo radiatoriai\)“ \(T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Antrax It Srl buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruotų aštuonių Bendrijos dizainų, vaizduojančių šildymo radiatorius ir iš kurių du buvo užginčyti šioje byloje, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius, patenkinęs bendrovės *The Heating Company* prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia dėl naujumo

¹⁹ Žr. taip pat dalis „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“ ir „I. 4. d. Atskleidimas – Lengvatinis laikotarpis“.

²⁰ Žr. taip pat dalį „I. 4. a. Atskleidimas – Vertinimo kriterijai“.

trūkumo. Apeliacinė taryba, panaikinusi Anuliavimo skyriaus sprendimą dėl tinkamo motyvavimo nebuvimo, savo ruožtu pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia dėl individualių savybių trūkumo.

Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimų, panaikino minėtus sprendimus tiek, kiek jais ginčijamų dizainų registracija pripažinta negaliojančia (likusi ieškinio dalis buvo atmesta).

Ši byla suteikė Bendrajam Teismui galimybę paaiškinti dizainerio laisvės masto nustatymo kriterijus, vertinant dizaino individualias savybes. Bendrasis Teismas nurodė, kad dizainerio laisvės mastas apibrėžtas, be kita ko, suvaržymais, susijusiais su gaminio arba gaminio sudedamosios dalies techninės paskirties charakteristikomis, ar netgi gaminiui taikomomis teisės aktų nuostatomis. Dėl šių suvaržymų nustatomi tam tikrų charakteristikų standartai, kurie tampa bendrai taikomi aptariamam gaminiui naudojamiems dizainams. Kuo didesnė dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo mažiau nedidelių lyginamų dizainų skirtumų pakanka, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Ir priešingai – kuo labiau suvaržyta dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo daugiau nedidelių lyginamų dizainų skirtumų reikia, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Taigi didelis dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas sustiprina išvadą, kad iš esmės nesiskiriantys lyginami dizainai sukelia informuotam vartotojui tokį patį bendrą įspūdį. Šiomis aplinkybėmis galima technologinių sprendimų saturacija dėl to, kad yra kitų dizainų, bendrai pasižyminčių tokiomis pačiomis savybėmis kaip ir nagrinėjami dizainai, yra svarbi vertinant individualias savybes, nes dėl jos informuotas vartotojas galėtų būti pastabesnis, kiek tai susiję su šių skirtingų dizainų vidaus proporcijų skirtumais.

- [2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimas „H&M Hennes & Mauritz / VRDT – Yves Saint Laurent \(Rankinės\)“ \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Yves Saint Laurent SAS buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio rankines, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Apeliacinė taryba, patvirtindama Anuliavimo skyriaus sprendimą, atmetė ankstesniu dizainu grindžiamą *H&M Hennes & Mauritz BV & Co KG* prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad dizainerio laisvės mastas yra platus, bet informuotos vartotojos požiūriu jis nekompensavo didelių dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas išaiškino dizainerio laisvės masto sąvoką.

Šiame sprendime Bendrasis Teismas priminė, kad dizainerio laisvės mastas apibrėžtas, be kita ko, suvaržymais, susijusiais su gaminio arba gaminio sudėtinės dalies techninės paskirties charakteristikoms ar netgi gaminiui taikomomis teisės aktų nuostatomis. Dėl šių suvaržymų nustatomi tam tikrų charakteristikų standartai, kurie tampa bendrai taikomi aptariamam gaminiui naudojamiems dizainams. Todėl kuo didesnė dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo rečiau nedidelių lyginamų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų pakaks, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Ir atvirkščiai, kuo labiau apribota minėto dizainerio laisvė, tuo daugiau minėtų skirtumų pakanka, kad tokiam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Taigi Bendrasis Teismas pažymėjo, kad didelis dizainerio laisvės

kuriant dizainą mastas sustiprina išvadą, kad iš esmės nesiskiriantys dizainai sukelia informuotam vartotojui tokį patį bendrą įspūdį.

Be to, Bendrasis Teismas patikslino, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio dėl individualių savybių vertinimo 1 dalyje įtvirtintas dizainų, dėl kurių kilo ginčas, keliamo bendro įspūdžio kriterijus, o 2 dalyje nurodyta, kad šiuo tikslu reikia atsižvelgti į dizainerio laisvės mastą. Iš šių nuostatų matyti, kad Bendrijos dizaino individualios savybės iš esmės vertinamos keturiais etapais. Pirmiausia nustatomas gaminių, kuriuose numatyta pritaikyti dizainą arba kuriuose numatyta tą dizainą panaudoti, sektorius, o paskui informuotas apie šiuos gaminius pagal jų paskirtį vartotojas ir, atsižvelgiant į šį informuotą vartotoją, – ankstesnio dizaino žinomumo lygis ir pastabumo lyginant dizainus, jei įmanoma, tiesiogiai, lygis, trečia, dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas ir, ketvirta, nagrinėjamų dizainų palyginimo, atsižvelgiant į atitinkamą sektorių, dizainerio laisvės mastą ir bendrą informuotam vartotojui ginčijamo dizaino ir bet kurio ankstesnio visuomenei paviešinto dizaino keliamą įspūdį, rezultatas. Taigi, nors veiksnys, susijęs su dizainerio laisvės mastu, gali „sustiprinti“ (arba, priešingai, sušvelninti) išvadą dėl bendro kiekvieno nagrinėjamo dizaino keliamo įspūdžio, vis dėlto dizainerio laisvės masto vertinimas nėra išankstinis ir abstraktus nagrinėjamų dizainų sukeliama bendro įspūdžio lyginimo etapas.

Šioje byloje Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai nurodė, kad vien veiksnys, susijęs su dizainerio laisvės mastu, negali lemti dizaino individualių savybių vertinimo, tačiau jis yra aspektas, į kurį reikia atsižvelgti atliekant šį vertinimą. Bendrojo Teismo nuomone, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad tai yra veikiau veiksnys, kuris leidžia sušvelninti ginčijamo dizaino individualių savybių vertinimą, nei savarankiškas veiksnys.

- [2019 m. birželio 6 d. Sprendimas „Porsche / EUIPO – Autec \(Motorinės transporto priemonės\)“ \(T-209/18, EU:T:2019:377\)²¹](#)

Šiuo sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį, juo buvo prašoma panaikinti EUIPO Apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuo pastaroji Bendrijos dizaino, vaizduojančio 991 serijos automobilio „Porsche 911“ modelį, registraciją pripažino negaliojančia, remdamasi jo individualių savybių nebuvimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalį.

Šioje byloje konkrečiai nagrinėjamas teisinis klausimas dėl individualių savybių buvimo, galinčio pateisinti apsaugą, kai nagrinėjamas dizainas yra tiesiog jau egzistuojančios ir jau apsaugotos formos „modernizavimas“. Šioje byloje kilo klausimas, ar 911 serijos „Porsche 911“ modelis pakankamai skiriasi nuo ankstesnio 997 serijos modelio, kad jam būtų suteikta apsauga. Kadangi Reglamente Nr. 6/2002 nustatytas maksimalus 25 metų apsaugos terminas, suteikus apsaugą „modernizuotam“ ankstesnio modelio dizainui, tai reikėtų, kad pratęsiama pradinio modelio apsauga. Būtent tai buvo bendrovės *Porsche* ir žaislų gamintojo, kuris naudojo „Porsche 911“ dizainą sumažintų modelių gamybai ir pardavimui, ginčo esmė.

Bendrasis Teismas nustatė, kad skirtumai tarp dviejų „Porsche 911“ serijų nebuvo pakankamai ryškūs, kad informuotam vartotojui, t. y. apskritai automobilių, o ne tik sportinių automobilių vartotojui, sudarytų skirtingą bendrą įspūdį. Iš visų nagrinėjamų dizainų piešinių matyti, kad

²¹ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo nebuvo priimtas (2019 m. spalio 24 d. Nutartis [Porsche / EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

faktiškai sutampa šių dizainų formos ir jų kėbulo silueto pagrindinės savybės, kiek tai susiję tiek su jų matmenimis ir proporcijomis, tiek su langų ir durų forma bei išdėstymu.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad, priešingai, nei teigė bendrovė *Porsche*, dizainerio laisvė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį, negalėjo būti apribota tik vartotojų, kurie šiuo atveju tikėjosi kiekvienoje vėlesnėje serijoje atrasti originalios matricos kūrybinę idėją, lūkesčiais, nes tokie lūkesčiai nėra norminis suvaržymas. Iš tiesų šie lūkesčiai nėra susiję nei su gaminio, kuriame dizainas pritaikytas, t. y. motorinės transporto priemonės, pobūdžiu, nei su jo paskirtimi, o neatsižvelgiant į estetinius ir komercinius motyvus, dizaineris neprivalo jais vadovautis, siekdamas užtikrinti gaminio, kuriam numatyta pritaikyti nagrinėjamą dizainą, veikimą.

e) Bendras įspūdis

- [2011 m. birželio 14 d. Sprendimas „Sphere Time / VRDT – Punch \(Laikrodis, pritvirtintas prie dirželio\)“ \(T-68/10, EU:T:2011:269\)²²](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau išdėstyti pirma²³) Bendrasis Teismas nurodė, kad konkrečiai vertinant bendrą įspūdį reikia ne atskirai ir išimtinai lyginti ankstesnių dizainų grafinį vaizdą, o bendrai vertinti visus pateiktus elementus, iš kurių būtų galima pakankamai tiksliai ir užtikrintai nustatyti aptariamo dizaino daromą bendrą įspūdį.

Konkrečiai kalbant apie dizainus, kurie buvo naudojami jų neįregistravus, negalima atmesti galimybės, kad nėra tokio jų grafinio vaizdo, kuriame būtų matyti visi jų svarbūs elementai ir kuris būtų panašus į registracijos paraiškoje esantį pavaizdavimą. Bendrojo Teismo teigimu, iš prašymą pripažinti registraciją negaliojančia patekusio asmens būtų netinkama reikalauti visais atvejais pateikti tokį pavaizdavimą.

- [2021 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „Sanford / EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketės\)“ \(T-443/20, EU:T:2021:767\)²⁴](#)

Sanford LP buvo EUIPO įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio etiketes, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius atmetė *Avery Zweckform GmbH* pateiktą prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Vis dėlto Apeliacinė taryba, panaikinus Anuliavimo skyriaus sprendimą, pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia dėl to, kad jis neturėjo individualių savybių, nes informuotam vartotojui sudarė tą patį bendrą įspūdį kaip ir ankstesnis dizainas, kuriuo rėmėsi pareiškėja, prašanti pripažinti registraciją negaliojančia.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad kai lyginamas bendras įspūdis vertinant individualias savybes, ant dizainų esantys prekių ženklai ir skiriamieji žymenys neturi reikšmės.

²² Žr. taip pat dalis „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“ ir „I. 4. d. Atskleidimas – Lengvatinis laikotarpis“.

²³ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“, p. 13.

²⁴ Žr. taip pat dalį „III. 2. d. Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia ir registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Laiku nepateikti įrodymai“.

Bendrasis Teismas konstatavo, kad dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų, susijusių tik su etiketės dydžiu, ritinio aukščiu ir juodų spaudos žymių skaičiumi, padėtimi ir dydžiu, nepakanka, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis.

Be to, jis pažymėjo, kad dizainuose, dėl kurių kilo ginčas, esantys žodiniai ir vaizdiniai elementai yra prekių ženklai ar skiriamieji ženmenys, kuriais žymima gaminio kilmė.

Šie elementai nėra gaminio savybės, kurios nulemia atitinkamų prekių išvaizdą, todėl neturi reikšmės lyginant bendrus įspūdžius. Bendrasis Teismas pridūrė, kad net jei šie elementai galėtų būti laikomi reikšmingais, informuotam vartotojui bus aišku, kad jie skirti nurodyti gaminių kilmę, todėl vertindamas jų bendrą įspūdį jis neteiks jiems reikšmės.

- [2022 m. balandžio 27 d. Sprendimas „Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions \(Griovelis dušo vandeniui nutekėti\)“ \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas sutampa su jau minėtos bylos C-361/15 faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniu pagrindu²⁵) nurodyta, kad Bendrajame Teisme buvo pareikštas ieškinys dėl naujo EUIPO sprendimo, priimto panaikinus *res judicata* galią įgijusį pirmąjį sprendimą²⁶, panaikinimo. Nauju sprendimu EUIPO Apeliacinė taryba atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad ginčijamas dizainas turi individualių savybių, todėl *a fortiori* yra naujas. Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas turėjo galimybę patikslinti svarbius aspektus, į kuriuos buvo atsižvelgta vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes.

Bendrasis Teismas patvirtino, jog ginčijamas dizainas turi individualių savybių. Pirmiausia jis pabrėžė, kad ankstesnis dizainas, pritaikytas gaminiui, kuris skiriasi nuo to, su kuriuo susijęs ginčijamas dizainas, iš principo yra ankstesnis dizainas, svarbus vertinant individualias savybes. Be to, jis patikslino, kad galimos Apeliacinės tarybos klaidos, susijusios su ankstesnių dizainų, vaizduojančių tik griovelio dušo vandeniui nutekėti elementą, savybėmis, neturi įtakos sprendimo teisėtumui, nes palyginimas su išbaigtais dizainais nėra klaidingas. Kadangi ankstesnis dizainas turi turėti visišką pirmumą, svarbūs tik dizainai, vaizduojantys išbaigtus griovelius dušo vandeniui nutekėti. Galiausiai, atsižvelgiant į ginčijamo dizaino elegantišką ir minimalistinį vaizdą, jis sukuria bendrą įspūdį, kuris skiriasi nuo ankstesnio dizaino daromo bendro įspūdžio, kurį apibrėžia funkcinės, o ne dekoratyvios savybės.

4. Atskleidimas

a) Vertinimo kriterijai

- [2014 m. vasario 13 d. Sprendimas „H. Gautzsch Großhandel“ \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH Vokietijoje prekiavo 2004 m. sukurtu sodo pavėsinės su baldakimu modeliu. Reikalaudama apsaugoti savo dizainą kaip neregistruotąjį

²⁵ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 1. b. Dizaino apibrėžtis – Matomumo sąlyga“, p. 4.

²⁶ Žr. 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimą [Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions \(Griovelis dušo vandeniui nutekėti\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

Bendrijos dizainą ši bendrovė pareiškė *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co KG*, kuri nuo 2006 m. prekiaavo vienos Kinijos bendrovės pagaminta sodo pavėsinė, ieškinį dėl teisių pažeidimo. *Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna* teigė, kad ši pavėsinė yra jai priklausančio dizaino, pasirodžiusio lankstinukuose, kurie buvo išplatinti pagrindiniams šio sektoriaus tarpininkams, kopija.

Išnagrinėjęs prejudicinį klausimą, Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl sąvokos „atskleidimas“ apimtį ir šiuo aspektu nusprendė, kad Reglamento Nr. 6/2002 11 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad gali būti laikoma, jog neregistruotasis dizainas vykdant įprastą verslo praktiką galėjo pagrįstai būti žinomas Sąjungoje veikiantiems atitinkamos srities specialistams, jei šio dizaino vaizdas buvo išdalytas toje srityje veikiantiems prekybininkams, o tai turi įvertinti Bendrijos dizainų teismas, atsižvelgdamas į savo nagrinėjamos bylos aplinkybes.

Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalies pirmas sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad gali būti laikoma, jog nors neregistruotasis dizainas buvo atskleistas trečiosioms šalims netaikant aiškiai išreikštų ar numanomų konfidencialumo sąlygų, jis negalėjo vykdant įprastą verslo praktiką pagrįstai būti žinomas Sąjungoje veikiantiems atitinkamos srities specialistams, jei su juo buvo leista susipažinti tik vienai tos srities įmonei arba jis buvo pristatytas tik už Sąjungos teritorijos ribų esančios įmonės prekybos salone, o tai turi įvertinti Bendrijos dizainų teismas, atsižvelgdamas į savo nagrinėjamos bylos aplinkybes.

- [2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas „Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles“ \(C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720\)²⁷](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti pirma²⁸) Teisingumo Teismas, išnagrinėjęs apeliacinį skundą, nustatė, jog lyginti vieną dizainą su kitu, kad būtų konstatuotas pirmojo iš jų naujumas ir individualios savybės, reikia tik tada, jei antrasis buvo atskleistas visuomenei. Jei dizainas laikomas atskleistu visuomenei, toks atskleidimas galioja tiek naujumo, tiek ir individualių savybių vertinimui.

Be to, „atitinkama sritis“ pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalį nėra tik gaminio, kuriam ginčijamas dizainas skirtas būti pritaikytas arba panaudotas, sritis.

Taigi negalima daryti išvados, jog būtina, kad vartotojas, informuotas apie gaminį, kuriame pritaikytas arba panaudotas ginčijamas dizainas, žinotų ankstesnį dizainą, jei šis pritaikytas arba panaudotas gaminyje, priskiriamame prie kitos pramonės šakos nei ta, su kuria susijęs ginčijamas dizainas.

- [2019 m. birželio 13 d. Sprendimas „Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Automobilių informaciniai stoveliai\)“ \(T-74/18, EU:T:2019:417\)²⁹](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti³⁰) Bendrasis Teismas paaiškino, kad siekiant nustatyti, ar ankstesnis dizainas buvo atskleistas, reikia atlikti

²⁷ Žr. taip pat dalis „I. 1. b. Dizaino apibrėžtis – Matomumo sąlyga“ ir „I. 2. Naujumas“ ir 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimą [Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions \(Griovelis dušo vandeniu nutekėti\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 1. b. Dizaino apibrėžtis – Matomumo sąlyga“, p. 4.

²⁹ Žr. taip pat dalį „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“.

³⁰ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“, p. 14.

dviejų etapų analizę. Pirma, reikia išnagrinėti, ar prašyme pripažinti registraciją negaliojančia pateikta informacija įrodo dizaino atskleidimą sudarančius faktus ir tai, ar dizainas atskleistas anksčiau nei pateikta ginčijamo dizaino paraiška arba atskleidimas yra ankstesnis nei šio dizaino prioriteto data. Antra, jei ginčijamo dizaino savininkas teigia priešingai, turi būti išnagrinėta, ar šie faktai įprastu būdu negalėjo pagrįstai tapti žinomi Sąjungoje veikiantiems atitinkamos srities specialistams, nes priešingu atveju atskleidimas būtų laikomas nesukeliančiu pasekmių ir jį nebūtų atsižvelgta.

Šioje byloje Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors galima apgailestauti, jog EUIPO administracinės tarnybos perdavė ieškovei prašymo pripažinti registraciją negaliojančia B priede nurodytus du katalogus su nenuoseklia puslapių numeracija, neatitinkančia originalių katalogų puslapių numeracijos, tai tikrai negali būti pagrindas kvestionuoti ginčijamo sprendimo teisėtumo, kiek tai susiję su įrodymu faktinių aplinkybių, pagrindžiančių jo 4 punkte pavaizduotų automobilių informacinių stovelių atskleidimą ir jo pirmumą, atsižvelgiant į šį B priedą – ypač tų dokumentų įrodomąją vertę, siekiant įrodyti ankstesnio dizaino atskleidimą. Be to, ieškovė neįrodė, ir net netvirtino, kad bylos aplinkybės gali pagrįstai užkirsti kelią tam, kad šie faktai įprastu būdu taptų žinomi Sąjungoje veikiantiems atitinkamos srities specialistams. Kadangi nėra priešingų įrodymų, kurie leistų manyti, kad minėti katalogai nebuvo išplatinti atitinkamiems specialistams, Apeliacinė taryba, nepadarydama klaidos galėjo nuspręsti, kad ankstesnis dizainas yra atskleistas.

- [2015 m. gegužės 21 d. Sprendimas „Senz Technologies / VRDT – Impliva \(Skėčiai\)“ \(T-22/13 ir T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Senz Technologies BV buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruotų dviejų Bendrijos dizainų, vaizduojančių skėčius, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius, patenkinęs *Impliva BV* prašymą, pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia, nes, nepaisant jų naujumo, jie neturėjo individualių savybių, atsižvelgiant į ankstesnį patentą, kuris buvo atskleistas.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, patvirtinančio Anuliavimo skyriaus sprendimą, ir jį patenkinęs, Bendrasis Teismas priminė, kad dizainas laikomas atskleistu, kai šalis, kuri remiasi šiuo atskleidimu, įrodo tokio atskleidimo faktą, ir kad ši prezumpcija taikoma neatsižvelgiant į tai, kur įvyko atskleidimo faktas.

Bendrojo Teismo nuomone, klausimas, ar prie atitinkamos srities specialistų priskiriami asmenys galėjo pagrįstai žinoti apie įvykius už Sąjungos teritorijos ribų, yra faktinio pobūdžio ir atsakymas į jį priklauso nuo kiekvienos bylos aplinkybių vertinimo. Tam, kad būtų galima atlikti tokį vertinimą, reikia išnagrinėti klausimą, ar, remiantis faktinėmis aplinkybėmis, kurias turi pateikti atskleidimą ginčijanti šalis, laikytina, jog šie specialistai iš tikrųjų neturėjo galimybės žinoti apie atskleidimo faktą, atsižvelgiant į tai, ką žinoti apie ankstesnius technologinius sprendimus gali būti pagrįstai reikalaujama iš šių specialistų. Šios faktinės aplinkybės gali būti susijusios su specialistų grupės sudėtimi, jų kvalifikacija, įpročiais ir elgesiu, veiklos apimtimi, dalyvavimu renginiuose, kuriuose pristatomi dizainai, tokiomis nagrinėjamo dizaino savybėmis, kaip tarpusavio ryšys su kitomis prekėmis ar sektoriais, ir prekių, kurioms nagrinėjamas dizainas buvo panaudotas, savybėmis, visų pirma atitinkamos prekės techniško laipsniu. Bet kuriuo atveju dizainas negali būti laikomas įprastu būdu žinomu, jeigu atitinkamos srities specialistai jį gali atrasti tik atsitiktinai.

Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalį visiškai nereikalaujama, kad ankstesnis dizainas būtų panaudotas prekės gamyboje ar prekyboje. Vis dėlto aplinkybė, kad dizainas niekada nebuvo panaudotas prekei, svarbi tik tada, jei įrodoma, kad atitinkamos srities specialistai paprastai neieško informacijos patentų registruose arba kad atitinkamos srities specialistai paprastai nesureikšmina patentų.

b) Atskleidimo įrodymas

- [2018 m. vasario 27 d. Sprendimas „Gramberg/ EUIPO – Mahdavi Sabet \(Mobiliojo telefono dėklas\)“ \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

M. Sabet įregistravo Bendrijos dizainą, vaizduojantį mobiliojo telefono dėklą. C. Gramberg pateikė EUIPO prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia dėl naujumo nebuvimo. Siekdamas įrodyti minėto dizaino atskleidimą, jis pateikė interneto svetainės „amazon.de“ ekrano vaizdo kopijas. EUIPO Apeliacinė taryba atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad nepakanka atskleidimą patvirtinančių įrodymų.

Nagrinėdamas ieškinį ir jį patenkinęs, Bendrasis Teismas priėmė sprendimą dėl įrodymų, gautų iš internetinės prekybos svetainės, kuriais buvo remiamasi siekiant įrodyti dizaino atskleidimą, įrodomosios galios.

Pirma, jis pabrėžė, kad dizainas laikomas atskleistu, kai šalis, tvirtinanti, kad jis buvo atskleistas, įrodo tokio atskleidimo faktą. Tačiau tam, kad ši prezumpcija būtų paneigta, atskleidimą ginčijanti šalis turi pakankamai įrodyti, kad dėl konkrečios bylos aplinkybių šis faktas įprastu būdu negalėjo pagrįstai tapti žinomas atitinkamos srities specialistams. Ankstesnio dizaino atskleidimo negalima įrodinėti remiantis tikimybėmis ar prielaidomis, o reikia remtis konkrečiomis ir objektyviomis aplinkybėmis, įrodančiomis faktinį ankstesnio dizaino atskleidimą rinkoje.

Prašymą pripažinti registraciją negaliojančia padavusio asmens pateiktus įrodymus reikia vertinti siejant tarpusavyje. Nors kai kurie iš šių įrodymų patys savaime gali būti nepakankami, kad įrodytų ankstesnio dizaino atskleidimą, vis dėlto susieti ar aiškinami kartu su kitais dokumentais arba informacija jie gali padėti įrodyti atskleidimą. Be to, vertinant dokumento įrodomąją galią reikia patikrinti jame nurodytos informacijos įtikimumą ir tikrumą. Reikia atsižvelgti, visų pirma, į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą ir atsakyti į klausimą, ar tokio dokumento turinys atrodo pagrįstas ir patikimas.

Pagal galiojančius Sąjungos teisės aktus, taikomus Bendrijos dizainui, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia padavęs asmuo gali laisvai pasirinkti, kokius įrodymus pateikti EUIPO savo prašymui pagrįsti, o EUIPO turi išnagrinėti visus pateiktus įrodymus, kad išsiaiškintų, ar jais iš tikrųjų patvirtintas ankstesnio dizaino atskleidimas.

Antra, kiek tai susiję su interneto svetainės ekrano vaizdo kopijų įrodomąją galia, Bendrasis Teismas nurodė, kad net jei būtų pagrįsta manyti, kad interneto svetainės turinys gali būti bet kada pakeistas ir šį turinį gali būti sunku patikrinti *a posteriori*, tokie argumentai negali būti taikomi internetinės prekybos svetainės *amazon.de* ekrano vaizdo kopijoms, kuriose prieš pat siūlymo pirkti paskelbimo datą nurodytas ASIN (*Amazon Standard Identification Number*) numeris, t. y. unikali nuoroda, kuri suteikiama kiekvienai kataloge esančiai prekei ir kuri leidžia identifikuoti šią prekę internetinės prekybos svetainėje *Amazon*.

Be to, jeigu prezumpcija, kad interneto svetainės ar kitokio elektroninio dokumento turinys gali būti bet kada pakeistas, būtų taikoma automatiškai, neturint rimtų ir patikrintų įtarimų, kad nagrinėjamu atveju įrodymai buvo pakeisti, taptų neveiksmingas Sąjungos jurisprudencijoje įtvirtintas principas, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia padavusio asmens pateiktus įrodymus reikia vertinti siejant tarpusavyje.

- [2019 m. birželio 6 d. Sprendimas „Rietze / EUIPO – Volkswagen \(Transporto priemonė VW Caddy\)“ \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

Šiuo sprendimu Bendrasis Teismas patvirtino EUIPO sprendimą, kad dizainas, vaizduojantis transporto priemonę VW Caddy, yra naujas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, ir turi individualių savybių, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 6 straipsnį. Ši byla buvo pradėta ieškovei, t. y. mažais automobilių modeliais prekiaujančiai Vokietijos bendrovei Rietze, inicijavus registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą. Ginčijamas dizainas vaizdavo transporto priemonę VW Caddy, kurią Volkswagen pateikė rinkai 2011 m. Tam, kad įrodytų ankstesnio dizaino atskleidimą, ieškovė pasirinko ankstesniu šios transporto priemonės modeliu, būtent VW Caddy (2K) Life, kuris rinkai buvo pateiktas 2004 m.

Pirma, Bendrasis Teismas atmetė ieškovės argumentą, kad EUIPO turėjo iš pradžių palyginti dizainų, dėl kurių kilo ginčas, savybes, vėliau išanalizuoti jų bendrus aspektus ir galiausiai atskirti jų estetiškes ir technines savybes.

Antra, Bendrasis Teismas atmetė ieškovės argumentus, kad EUIPO neatsižvelgė į tam tikrus įrodymus, kuriuose buvo ankstesnio dizaino paveikslėlis. Bendrasis Teismas priminė, kad būtent asmuo, kuris pateikė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, turi tiksliai ir visapusiškai atgaminti ankstesnį dizainą, ir negalima reikalauti, jog Apeliacinė taryba analizuotų skirtingus gaminio, kuriame pritaikytas ankstesnis dizainas, vaizdus, arba net pakeistų elementą, kuris matomas daugelyje vaizdų, elementu, kuris matomas tik viename vaizde.

- [2021 m. spalio 20 d. Sprendimas „JMS Sports / EUIPO – Inter-Vion \(Spiralės formos plaukų gumytė\)“ \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

JMS Sports sp. z o.o. buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio spiralės formos plaukų gumytę, kurį 2010 m. birželio 24 d. pateikė EUIPO, savininkė. Inter-Vion S.A. padavė prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia, be kita ko, motyvuodama tuo, kad jis nėra naujas. Siekdamą įrodyti, kad ankstesni dizainai buvo atskleisti, ji pateikė 2009 m. interneto svetainių ekrano kopijas.

EUIPO apeliacinė taryba nusprendė, kad ankstesnių dizainų, tapačių ginčijamam dizainui, atskleidimas buvo įrodytas. Todėl ji padarė išvadą, kad ginčijamas dizainas nėra naujas.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas patikslino iš interneto svetainių gautų įrodymų, kuriais remtasi siekiant įrodyti dizaino atskleidimo datą, įrodomąją galią³¹.

³¹ Pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalį.

Visų pirma Bendrasis Teismas pripažino nepriimtinais pirmą kartą jam pateiktus įrodymus, gautus naudojantis tokiomis laisvomis prieigos priemonėmis, kaip paieškos sistemos *Google* ir *Wayback Machine*. Iš tiesų jie nesusiję su faktinėmis bylos aplinkybėmis, egzistavusiomis nagrinėjant ginčą Apeliacinėje taryboje, todėl į juos negali būti atsižvelgta tikrinant ginčijamo sprendimo teisėtumą.

Toliau priminęs, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo gali laisvai pasirinkti įrodymą, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad dizaino vaizdo internete atsiradimas yra įvykis, kuris gali būti laikomas „paskelbimu“, taigi yra „atskleidimas visuomenei“. Jis nurodė, kad ekrano kopijų įrodomoji galia nėra ribota.

Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad interneto svetainių ekrano kopijose buvo aiškiai nurodyti ginčijamam dizainui tapatūs dizainai, pilni šių interneto svetainių URL³² adresai ir jų atskleidimo visuomenei datos, ankstesnės nei ginčijamo dizaino registracijos paraiškos pateikimo data. Be to, ekrano kopijose pateikta kita glausta informacija, kurią sudaro interneto vartotojų komentarai ir kuri įrodo 2009 m. lapkričio 1 d. atskleidimą visuomenei.

Taip pat Bendrasis Teismas pabrėžė, kad vien abstrakti galimybė, jog bus manipuluojama interneto svetainės turiniu ar data, nėra pakankamas motyvas paneigti įrodymo, kurį sudaro šios interneto svetainės ekrano kopija, patikimumą. Šis patikimumas gali būti paneigtas tik remiantis faktinėmis aplinkybėmis, kurios konkrečiai leidžia numanyti manipuliavimą. Be to, net jei *Wayback Machine* gauta ekrano kopija nėra prekės vaizdas, tai yra svarbus informacijos šaltinis, patvirtinantis vieno iš nagrinėjamų interneto svetainių ekrano kopijos patikimumą. Taigi Bendrasis Teismas manė, kad atskleidimas buvo įrodytas.

Galiausiai dėl įrodinėjimo pareigos paskirstymo, Bendrasis Teismas nurodė: kadangi prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo pateikė iš interneto gautus įrodymus, patvirtinančius ankstesnių dizainų atskleidimą, ginčijamo dizaino savininkas turėjo įrodyti, kad šie įrodymai nepatikimi. Šiuo klausimu jis reikalavo įrodyti ne tai, kad manipuluojama interneto svetaine, o nurodyti konkrečias aplinkybes, kurios būtų patikimi manipuliavimo rodikliai, pavyzdžiui, akivaizdžius klastojimo požymius, neginčytinus pateiktos informacijos prieštaravimus ar akivaizdžius nenuoseklumus, galinčius pateisinti abejones dėl ekrano kopijų autentiškumo.

c) Lengvatinis laikotarpis

- [2011 m. birželio 14 d. Sprendimas „Sphere Time / VRDT – Punch \(Laikrodis, pritvirtintas prie dirželio\)“ \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti³⁴) Bendrasis Teismas Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalies taikymą bylose dėl registracijos pripažinimo negaliojančia susiejo su sąlyga, kad dizaino, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, savininkas turi įrodyti, jog jis yra dizaino, kuriuo remiamasi pagrindžiant prašymą, kūrėjas arba jo teisių perėmėjas. Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 2 dalį

³² Anglų k. *Uniform Resource Locator*.

³³ Žr. taip pat dalis „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“ ir „I. 3. e. Bendras įspūdis“.

³⁴ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“, p. 13.

leidžiama neatsižvelgti į atskleidimą, jei dizainą, kuriam prašoma suteikti apsaugą, per 12 mėnesių laikotarpį iki paraiškos įregistruoti arba suteikti prioritetą padavimo dienos viešai paskelbė dizaineris arba jo teisių perėmėjas, arba trečioji šalis, remdamasi dizainerio arba jo teisių perėmėjo pateikta informacija arba atliktais veiksmais.

5. Dizainas, esantis sudėtinio gaminio sudedamoji dalis

a) Apsaugos reikalavimai

- [2014 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas „Biscuits Poult / VRDT – Banketbakkerij Merba \(Sausainis\)“ \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Biscuits Poult SAS buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio sausainius, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Panaikinusi Anuliavimo skyriaus sprendimą, kuriuo buvo atmetas *Banketbakkerij Merba BV* prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, Apeliacinė taryba pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia dėl to, kad jis neturi individualių savybių.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas nusprendė, kad į nematomas ginčijamo gaminio savybes, kurios nesusijusios su jo vaizdu, negali būti atsižvelgta nustatant, ar ginčijamam dizainui gali būti taikoma apsauga.

Šiame sprendime Bendrasis Teismas patikslino, kad Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 dalyje yra įtvirtinta speciali taisyklė, susijusi konkrečiai su dizainais, kurie panaudojami arba pritaikyti gaminiui, kuris pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio c punktą yra sudėtinio gaminio sudedamoji dalis. Pagal šią taisyklę tokie dizainai saugomi, tik jei, pirma, ta sudedamoji dalis, įmontuota į sudėtinį gaminį, išlieka matoma pastarąjį įprastai naudojant ir, antra, tik tada, kai tos sudedamosios dalies matomos savybės atitinka naujumo ir individualių savybių reikalavimus. Iš tikrųjų kadangi sudėtinio gaminio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio c punktą, dalys yra išskirtinio pobūdžio, o jos gaminamos ir parduodamos atskirai nuo sudėtinio gaminio, teisės aktų leidėjas gali pagrįstai pripažinti galimybę jas įregistruoti kaip dizainus su sąlyga, kad jos ir įmontuotos į sudėtinį gaminį lieka matomos, ir tokią galimybę numatyti tik įprastai naudojant sudėtinį gaminį matomiems aptariamų sudedamųjų dalių elementams ir tik tiek, kiek šie elementai yra nauji ir turi individualių savybių. Bendrasis Teismas padarė išvadą: kadangi gaminyje – šiuo atveju sausainis – nėra sudėtinis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio c punktą, nes jis nesudarytas iš daugelio sudedamųjų dalių, kurias galima pakeisti tą gaminį išardant ir vėl surenkant, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos nuspręsdama, kad į nematomas gaminio savybes, kurios nesusijusios su jo vaizdu, negali būti atsižvelgta nustatant, ar ginčijamam dizainui gali būti taikoma apsauga.

- [2014 m. spalio 3 d. Sprendimas „Cezar / VRDT – Poli-Eco \(Idėklas\)“ \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio grindjuostes, savininkas pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Anuliavimo skyrius, patenkinęs *Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o.* prašymą pripažinti registraciją negaliojančia motyvuodamas tuo, kad dizainas nebuvo naujas.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo buvo patvirtintas Anuliavimo skyriaus sprendimas, ir jį patenkinęs, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Bendrijos dizaino naujumo ir individualių savybių negalima vertinti lyginant jį su ankstesniu dizainu, kuris, būdamas sudėtinio gaminio sudedamoji dalis, nėra matomas įprastai naudojant šį gaminį.

Taigi ankstesniam dizainui yra taikomas Reglamento Nr. 6/2002 12 konstatuojamojoje dalyje nustatytas matomumo kriterijus, pagal kurį Bendrijos dizainui suteikiama apsauga neturėtų būti taikoma toms sudėtinėms dalims, kurių nematyti gaminį įprastai naudojant, arba toms tokios dalies savybėms, kurių nematyti, kai dalis yra įmontuota.

- [2021 m. spalio 28 d. Sprendimas „Ferrari“ \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

2014 m. gruodžio 2 d. *Ferrari SpA* pirmą kartą viešai pristatė aukščiausios kokybės automobilio modelį FXX K pranešime spaudai, kuriame buvo dvi nuotraukos, jose šis automobilis matyti atitinkamai iš šono ir iš priekio. Nuo 2016 m. *Mansory Design & Holding GmbH* (toliau – *Mansory Design*), Vokietijoje įsteigta įmonė, gamina ir parduoda automobilio puošybos rinkinius, vadinamus anglų k. „tuning kits“, skirtus pakeisti viešajam eismui skirto kito *Ferrari* modelio, kurio gamyba nėra ribojama, išvaizdą, kad jis taptų panašus į „Ferrari FXX K“.

Ferrari pareiškė *Mansory Design* ieškinį dėl teisių pažeidimo ir papildomų reikalavimų dėl tariamo trijų neregistruotųjų Bendrijos dizainų, susijusių su modelio FXX K dalimis, t. y. jo kėbulo dalimis, suteikiamų teisių pažeidimo. Šie neregistruotieji Bendrijos dizainai buvo sukurti tuo metu, kai buvo paskelbtas 2014 m. gruodžio 2 d. pranešimas spaudai.

Landgericht Düsseldorf (Diuseldorfo apygardos teismas, Vokietija) atmetė visus šiuos reikalavimus. Po pateikto apeliacinio skundo *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) atmetė *Ferrari* reikalavimus ir nusprendė, kad pirmasis ir antrasis prašomi apsaugoti dizainai niekada neegzistavo, nes *Ferrari* neįrodė, kad buvo įvykdytas minimalus reikalavimas dėl tam tikro formos savarankiškumo ir vientisumo, o trečiasis prašomas apsaugoti dizainas nors ir egzistavo, tačiau teisės į jį *Mansory Design* nepažeidė.

Išnagrinėjęs prejudicinį klausimą Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl klausimo, ar toks gaminio vaizdų atskleidimas visuomenei, kaip automobilio nuotraukų paskelbimas, gali lemti šio gaminio dalies arba jo sudedamosios dalies dizaino atskleidimą visuomenei ir, jei taip, kiek šios dalies arba sudedamosios dalies vaizdas turi būti savarankiškas palyginti su viso gaminio vaizdu, kad būtų galima patikrinti, ar šis vaizdas turi individualių savybių.

Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, jog Sąjungos teisė turi būti aiškinamas taip, kad toks gaminio vaizdų atskleidimas visuomenei, kaip automobilio nuotraukų paskelbimas, lemia šio gaminio dalies arba minėto gaminio, kaip sudėtinio, sudedamosios dalies dizaino atskleidimą visuomenei, su sąlyga, kad tos dalies ar sudedamosios dalies vaizdas šio atskleidimo veiksmo momentu yra aiškiai identifikuojamas³⁵.

Pirma, Teisingumo Teismas nurodė, kad Bendrijos dizaino apsaugos atsiradimo materialinės sąlygos – neatsižvelgiant į tai, ar Bendrijos dizainas įregistruotas, ar neįregistruotas – t. y. naujumas ir individualios savybės, yra tokios pačios tiek gaminiams, tiek gaminio dalims³⁶. Jeigu

³⁵ Kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio a ir c punktus, 4 straipsnio 2 dalį ir 11 straipsnio 2 dalį.

³⁶ Kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 4–6 straipsnius.

įvykdytos šios materialinės sąlygos, formali sąlyga neregistruotojo Bendrijos dizaino apsaugai atsirasti yra jo atskleidimas visuomenei Reglamento Nr. 6/2002 11 straipsnio 2 dalyje numatytu būdu³⁷. Tam, kad viso gaminio dizaino atskleidimas visuomenei lemtų šio gaminio dalies dizaino atskleidimą, būtina, kad šio atskleidimo momentu ši dalis būtų aiškiai identifikuojama. Vis dėlto tai nereiškia, kad dizaineriams yra nustatytas reikalavimas atskirai atskleisti kiekvieną savo gaminių dalį, kuriai jie nori taikyti neregistruotojo Bendrijos dizaino apsaugą.

Antra, Teisingumo Teismas pabrėžė, kad sąvoka „individualios savybės“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį³⁸, reglamentuojamas ne gaminio ir jį sudarančių dalių dizainų santykis, bet šių dizainų ir kitų ankstesnių dizainų santykis. Tam, kad būtų galima nustatyti, ar gaminio dalies ar sudėtinio gaminio sudedamosios dalies vaizdas atitinka individualių savybių sąlygą, būtina, kad ši dalis ar sudedamoji dalis būtų matoma gaminio ar sudėtinio gaminio dalis, aiškiai apibrėžta linijomis, kontūrais, spalvomis, formomis ar konkrečia tekstūra. Tai reiškia, kad šios dalies ar sudedamosios dalies vaizdas pats savaime gali sukurti bendrą įspūdį ir negali visiškai susiliesti su viso gaminio sukeliamu bendru įspūdžiu.

b) Sudėtinio gaminio taisymas

- [2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas „Acacia ir D'Amato“ \(C-397/16 ir C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Audi ir *Porsche* buvo kelių automobiliams skirtų aliuminio lydinio ratlankių Bendrijos dizainų savininkės. *Acacia* gamino ratlankių, kurių estetiškas ir funkcinis vaizdas dažnai buvo toks pat kaip ir originalių ratlankių, kopijas ir jomis prekiaavo. *Audi* ir *Porsche* pareiškė ieškinius atitinkamai *Tribunale di Milano* (Milano apylinkės teismas) ir *Landgericht Stuttgart* (Štutgarto apygardos teismas), jais prašė pripažinti, kad *Acacia*, gamindama ginčijamus ratlankius ir jais prekiaudama, pažeidė jų Bendrijos dizainus. Gavę apeliacinius skundus dėl šių dviejų teismų sprendimų, Italijos ir Vokietijos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai sustabdė bylų nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus dėl Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalyje numatytos vadinamosios „taisymo“ išlygos išaiškinimo.

Šioje išlygoje teigiama, kad Bendrijos dizaino apsauga netaikoma dizainui, kuris yra sudėtinio gaminio sudedamoji dalis, naudojama taisant tą sudėtinį gaminį, siekiant atkurti pirminę jo išvaizdą.

Paklaustas, ar pagal Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalį apsaugos netaikymas siejamas su sąlyga, kad nuo sudėtinio gaminio, kurio dalis yra nagrinėjama sudedamoji dalis, vaizdo priklauso tos sudedamosios dalies saugomas dizainas, Teisingumo Teismas pabrėžė Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalimi siekiamą tikslą išvengti tam tikrų atsarginių dalių uždary rinkų susikūrimo, ypač išvengti to, kad vartotojas, įsigijęs ilgalaikio vartojimo prekę, kuri gali būti brangi, atskiras dalis visada turėtų pirkti iš sudėtinio gaminio gamintojo. Atsižvelgdamas į tai ir remdamasis pažodiniu ir teleologiniu aiškinimu, Teisingumo Teismas konstatavo, kad šios nuostatos taikymo sritis neapsiriboja sudėtinio gaminio sudedamosiomis dalimis, „nuo kurių

³⁷ Pagal šį straipsnį „dizainas laikomas tapęs prieinamu [atskleistu] [Sąjungos] visuomenei, jeigu jis buvo paskelbtas, eksponuotas, naudotas versle arba kaip kitaip atskleistas, kad apie tai įprastu būdu būtų sužinoję [Sąjungoje] veikiantys atitinkamos srities specialistai“.

³⁸ Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui padaro bet koks kitas dizainas, kuris buvo atskleistas visuomenei.

išvaizdos tas saugomas dizainas priklauso“, ir pabrėžė, kad toks aiškinimas padeda siekti „taisymo“ išlygos tikslo išvengti tam tikrų atsarginių dalių uždary rinkų susikūrimo.

Be to, paklaustas apie sąlygas, kurių reikia, kad būtų taikoma „taisymo“ išlygoje numatyta išimtis, Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad minėta išimtis gali būti taikoma tik sudedamosios dalims, kurioms taikoma Bendrijos dizaino apsauga, taigi kurios atitinka būtent Reglamente Nr. 6/2002 4 straipsnyje išvardytas apsaugos sąlygas. Pastarąja nuostata užtikrinama gaminio, kuris yra sudėtinio gaminio sudedamoji dalis, apsauga, tik jei, pirma, ta sudedamoji dalis, įmontuota į sudėtinį gaminį, išlieka matoma pastarąjį įprastai naudojant ir, antra, tik tada, kai tos sudedamosios dalies matomos savybės atitinka minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nustatytus naujumo ir individualių savybių reikalavimus. Būtent taip yra automobilio ratlankių Bendrijos dizainų, priklausančių suinteresuotiesiems automobilių gamintojams, atveju.

Po to Teisingumo Teismas pripažino nurodytus ratlankius „sudėtinio gaminio sudedamosiomis dalimis“, kaip tai suprantama pagal 110 straipsnio 1 dalį, nes toks ratlankis yra automobilio sudedamoji dalis, be kurios šio gaminio nebūtų įmanoma įprastai naudoti. Dėl sąlygos, kad atitinkama dalis turi būti „naudojama <...> taisant tą sudėtinį gaminį“, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad ši „taisymo“ išlyga neapima dalies naudojimo patrauklumo ar patogumo sumetimais, kaip antai, be kita ko, pakeičiant dalį dėl su estetika susijusių priežasčių arba siekiant suteikti sudėtiniam gaminiui individualumo; ji veikia reikalauja, kad dalies naudojimas būtų būtinas siekiant sutaisyti trūkumų turintį sudėtinį gaminį. Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad taisymas turi būti atliekamas siekiant atkurti pirminę sudėtinio gaminio išvaizdą. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pabrėžė būtiną dalies, kuri prisideda prie sudėtinio gaminio išvaizdos atkūrimo, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, matomumą. Atsižvelgdamas į nurodytus argumentus, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalis taikoma tik sudėtinio gaminio sudedamosioms dalims, kurios savo išvaizda tapačios originalioms dalims, o tai netaikoma atsarginei daliai, kuri savo spalva ar dydžiu neatitinka originalios dalies, arba kai sudėtinio gaminio išvaizda pasikeitė po to, kai jis buvo pateiktas rinkai.

Galiausiai paklaustas, ar tam, kad būtų galima remtis Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta išlyga, sudėtinio gaminio dalies gamintojas arba pardavėjas turi užtikrinti, kad šią dalį būtų galima įsigyti tik taisymo tikslais, ir, jei taip, kaip jis turi tai daryti, Teisingumo Teismas pabrėžė, kad sudėtinio gaminio dalies gamintojas arba pardavėjas, norintis pasinaudoti šioje nuostatoje leidžiančia nukrypti tvarka, turi įvykdyti rūpestingumo pareigą. Konkrečiai jie visų pirma turi informuoti vartojimo grandinės pabaigoje esančius vartotojus, pateikdami aiškią ir matomą nuorodą ant gaminio, jo pakuotės, kataloguose ar prekybos dokumentuose apie tai, kad atitinkamoje dalyje panaudotas jiems nepriklausantis dizainas ir kad ši dalis turi būti naudojama tik sudėtiniam gaminiui taisyti, siekiant atkurti pirminę jo išvaizdą. Be to, naudodamiesi tinkamomis priemonėmis, tarp jų ir sutartinėmis, jie turi užtikrinti, kad vartojimo grandinės pabaigoje esantys vartotojai nenaudotų dalių taip, kad naudojimas būtų nesuderinamas su Reglamento Nr. 6/2002 110 straipsnio 1 dalies sąlygomis, ir nepardavinėti tokių dalių, jei žino arba pagrįstai gali žinoti, kad ši dalis nebus naudojama nurodytomis sąlygomis.

6. Techninės funkcijos sąlygojamas dizainas ir sujungiamųjų detalių dizainas

- [2018 m. kovo 8 d. Sprendimas „DOCERAM“ \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

DOCERAM GmbH buvo ne vieno registruotojo Bendrijos dizaino, pagal kurį saugomi suvirinimo centravimo kaiščiai, savininkė. Ši bendrovė pareiškė *CeramTec GmbH* (ji taip pat gamino ir pardavinėjo suvirinimo centravimo kaiščius, kurie buvo tokie pat, kaip ir saugomi *DOCERAM* priklausančio dizaino) ieškinį dėl veiksmų nutraukimo. Pateikus priešieškinį dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, minėtų dizainų registracija buvo pripažinta negaliojančia motyvuojant tuo, kad atitinkamų gaminių išvaizdos savybės lemia tik jų techninė funkcija.

Bylą nagrinėjęs *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą ir pateikė jam klausimą, ar siekiant įvertinti, ar gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, alternatyvaus dizaino buvimas turi lemiamą reikšmę.

Pirma, Teisingumo Teismas nusprendė: Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad siekiant įvertinti, ar gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, turi būti nustatyta, kad ši funkcija yra vienintelis veiksnys, kuris lemia šias savybes; alternatyvaus dizaino buvimas neturi lemiamos reikšmės šiuo požiūriu.

Visų pirma Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, vertinant pažodžiui, Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalyje nenustatyta jokio kriterijaus, skirto įvertinti, ar atitinkamo gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, ir kad iš jokios kitos šio reglamento nuostatos nematyti, kad alternatyvaus dizaino, kuris leidžia užtikrinti tą pačią techninę funkciją, kaip antai nagrinėjamo gaminio funkciją, buvimas būtų vienintelis kriterijus, lemiantis šio straipsnio taikymą.

Po to, atsižvelgdamas į kontekstą, Teisingumo Teismas nurodė, kad Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalis įtvirtinta šio reglamento II antraštinės dalies 1 skirsnyje „Apsaugos reikalavimai“ ir susijusi su atveju, kai Bendrijos dizainas nesuteikia apsaugos gaminio išvaizdos savybėms, kai jas lemia tik šio gaminio techninė funkcija. Be to, remiantis šio reglamento 10 konstatuojamąja dalimi, apsaugos šiuo atveju nesuteikimas nereiškia, kad dizainas privalo turėti estetinę vertę. Iš to darytina išvada, kad nebūtina, jog nagrinėjamo gaminio išvaizda turėtų estetinį aspektą, kad galėtų būti saugoma pagal minėtą reglamentą.

Vis dėlto Teisingumo Teismas priminė, kad išvaizda yra lemiamas dizaino elementas ir kad tokia išvada patvirtina tokį Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalies aiškinimą, jog pagal šią nuostatą netaikoma šiuo reglamentu suteikiama apsauga tuo atveju, jei būtinybė, kad atitinkamas gaminytis atliktų techninę funkciją, yra vienintelis veiksnys, kuris lemia kūrėjo galimybę pasirinkti tam tikrą šio gaminio išvaizdos savybę, o kitokio pobūdžio motyvai – visų pirma tie, kurie susiję su minėto gaminio išvaizda, – neatlieka jokio vaidmens pasirenkant minėtą savybę.

Galiausiai Teisingumo Teismas konstatavo, kad tokį aiškinimą patvirtina ir Reglamentu Nr. 6/2002 siekiamas tikslas. Iš minėto reglamento 5 ir 7 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jo tikslas – sukurti Bendrijos dizainą, kuris būtų tiesiogiai taikomas kiekvienoje valstybėje narėje ir saugomas visoje valstybių narių teritorijoje, ir skatinti naujoviškumą, naujų gaminių plėtrą ir investicijas į jų

gamybą, suteikiant sustiprintą pramoninio dizaino apsaugą. Visų pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalimi, siejama su šio reglamento 10 konstatuojamąja dalimi, šia nuostata siekiama užtikrinti, kad technologinio naujoviškumo nevaržytų apsaugos suteikimas toms išvaizdos savybėms, kurias lemia vien gaminio techninė funkcija.

Antra, Teisingumo Teismas nusprendė, kad siekdamas nustatyti, ar atitinkamas gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, nacionalinis teismas turi atsižvelgti į visas reikšmingas objektyvias kiekvienos bylos aplinkybes ir kad šiuo požiūriu nereikia remtis „objektyvaus stebėtojo“ suvokimu.

Jis pažymėjo, kad toks vertinimas visų pirma turi būti atliekamas atsižvelgiant į nagrinėjamą dizainą, į objektyvias aplinkybes, atskleidžiančias priežastis, dėl kurių buvo pasirinktos nagrinėjamo gaminio išvaizdos savybės, į informaciją apie jo naudojimą arba net į alternatyvaus dizaino, leidžiančio atlikti tą pačią techninę funkciją, buvimą, jeigu šios aplinkybės, ši informacija ar šis buvimas pagrįsti patikimais įrodymais.

- [2020 m. lapkričio 18 d. Sprendimas „Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products ir Koopman International \(Skysčių paskirstymo prietaisai\)“ \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Tinnus Enterprises LLC priklausė Bendrijos dizainas, kurio registracijos paraiška 2015 m. kovo 10 d. buvo pateikta EUIPO, jis skirtas „skysčių paskirstymo prietaisams“. 2016 m. birželio 7 d. ir 2017 m. balandžio 19 d. *Mystic Products Import & Export SL* ir *Koopman International BV* pateikė prašymus pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia. Jos rėmėsi, be kita ko, Reglamento 6/2002 8 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią bendrijos dizainas negalioja, jeigu gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija.

2019 m. birželio 12 d. patvirtinamuoju sprendimu EUIPO apeliacinė taryba pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia, nes padarė išvadą, kad jis grindžiamas gaminio, t. y. skysčių paskirstymo prietaisų, išvaizdos savybėmis, kurias lemia tik šio gaminio techninė funkcija.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas pirmą kartą išaiškino Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalį, pagal kurią Bendrijos dizainas negalioja, jeigu gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, ir taip papildė 2018 m. kovo 8 d. Sprendime *DOCERAM*⁴⁰ pateiktą Teisingumo Teismo analizę.

Pirmiausia Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Sprendimą *DOCERAM* siekiant įvertinti, ar gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, turi būti nustatyta, kad ši funkcija yra vienintelis veiksnys, kuris lemia šias savybes; alternatyvaus dizaino buvimas neturi lemiamos reikšmės šiuo požiūriu. Vertinimas turi būti atliekamas trimis etapais: reikia nustatyti atitinkamo gaminio techninę funkciją, išanalizuoti šio gaminio išvaizdos savybes ir atsižvelgiant į visas svarbias objektyvias aplinkybes išnagrinėti, ar šias savybes lemia tik atitinkamo gaminio techninė funkcija. Bendrasis Teismas patikslino, kad jeigu bent vieną iš atitinkamo gaminio išvaizdos savybių lemia ne tik minėto gaminio techninė funkcija, nagrinėjamas dizainas lieka galioti ir suteikia apsaugą šiai savybei.

³⁹ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo nebuvo priimtas (2021 m. gegužės 5 d. Nutartis *Tinnus Enterprises / EUIPO* (C-29/21 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:357).

⁴⁰ Žr. 2018 m. kovo 8 d. Sprendimą *DOCERAM*, (C-395/16, EU:C:2018:172), pateiktą šios informacijos suvestinės dalyje „I. 6. Techninės funkcijos sąlygojamas dizainas ir sujungiamųjų detalių dizainas“, p. 30.

Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad jeigu visas atitinkamo gaminio išvaizdos savybės lemia tik jo techninė funkcija, ginčijamas dizainas bus negaliojantis, nebent paaiškėtų, kad minėtų savybių išdėstymas buvo nulemtas priešasčių, nesusijusių vien su būtinybe atlikti atitinkamo gaminio techninę funkciją, ir jis sukelia bendrą vizualų įspūdį, kuris viršija paprastą techninę funkciją.

Toliau priminęs, kad, atsižvelgiant į situaciją, gaminio išvaizdos savybės gali būti nustatytos tiesiog vizualiai išnagrinėjus dizainą arba, priešingai, remiantis detaliu nagrinėjimu, Bendrasis Teismas pritarė EUIPO taikytam požiūriui ir manė, jog tai, kad atitinkamo gaminio išvaizdos savybės ir jį sudarantys individualūs elementai sutampa, nereiškia, kad nustatydama šias savybes EUIPO padarė klaidą.

Be to, Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Sprendimą *DOCERAM* alternatyvaus dizaino, leidžiančio atlikti tą pačią techninę funkciją, buvimas yra reikšminga objektyvi aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti vertinant, ar atitinkamo gaminio išvaizdos savybės nelėmė tik jo techninė funkcija. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas teigė, kad savo atliktame ginčijamo dizaino vertinime EUIPO pagrįstai atsižvelgė ne tik į *Tinnus Enterprises* priklausančius kitus dizainus, bet ir į kitas svarbias objektyvias aplinkybes, kaip antai jos pateiktą Europos patento paraišką, kad padarytų išvadą, jog nagrinėjamo gaminio išvaizdos savybės lėmė tik jo techninė funkcija.

Galiausiai Bendrasis Teismas nurodė, kad EUIPO atsižvelgė į visas svarbias objektyvias aplinkybes, pagrįstas patikimais įrodymais, kad padarytų išvadą, jog nagrinėjamo gaminio išvaizdą lėmė ne specifinis šių savybių išdėstymas remiantis estetiniais motyvais, o tik jo techninė funkcija.

7. Prieštaravimas ankstesniam dizainui

- [2010 m. kovo 18 d. Sprendimas „Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo \(Apskritimo formos reklaminio įtaiso vaizdas\)“ \(T-9/07, EU:T:2010:96\)⁴¹](#)

PepsiCo buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio žaidimų reklaminius gaminius, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Apeliacinė taryba, panaikinusi Anuliavimo skyriaus sprendimą, kuriuo buvo patenkintas *Grupo Promer* prašymas paskelbti registraciją negaliojančia, nusprendė, kad ginčijamas dizainas neprieštaravo ankstesniam dizainui.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį patenkinęs, Bendrasis Teismas panaikino tą sprendimą ir nustatė, jog ginčijamų dizainų skirtumai buvo nepakankami, kad informuotam vartotojui sukeltų skirtingą bendrą įspūdį.

Bendrasis Teismas patikslino, kad Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalyje nustatytas Bendrijos dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų sąrašas laikytinas baigtiniu ir į jį neįtrauktas ginčijamo Bendrijos dizaino savininko nesąžiningumas. Bendrasis Teismas taip pat apibrėžė tam tikras pagrindines Reglamento Nr. 6/2002 sąvokas. Kiek tai susiję su prieštaravimu, Bendrasis Teismas nurodė, jog Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punktą reikia

⁴¹ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo buvo atmestas 2011 m. spalio 20 d. Sprendimu [*PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), pateiktu dalyje „I. 3. c. Individualios savybės – Informuotas vartotojas“.

aiškinti taip, kad Bendrijos dizainas prieštarauja ankstesniam dizainui, kai, atsižvelgus į dizainerio laisvę kuriant minėtą Bendrijos dizainą, šis dizainas informuotam vartotojui nesukelia skirtingo bendro įspūdžio nei tas, kurį sukelia ankstesnis dizainas, kuriuo remiamasi. Be to, Bendrasis Teismas patikslino sąvokų „dizainerio laisvės mastas kuriant dizainą“, „informuotas vartotojas“ ir „bendras įspūdis“ taikymo sritį. Bendrasis Teismas nurodė, kad dizainerio laisvės mastas kuriant dizainą turi būti apibrėžtas, be kita ko, suvaržymais, susijusiais su gaminio arba gaminio sudedamosios dalies techninės paskirties savybėmis ar netgi gaminiui taikomomis teisės aktų nuostatomis.

- [2021 m. balandžio 21 d. Sprendimas „Bibita Group / EUIPO – Benkomers \(Gėrimų butelis\)“ \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

2017 m. kovo 13 d. *Benkomers* OOD padavė EUIPO paraišką įregistruoti Bendrijos dizainą, vaizduojantį gėrimų butelį. Įregistravus dizainą ieškovė *Bibita Group* pateikė prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia, šį prašymą ji grindė Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunkčiu. *Bibita Group* tvirtino: kadangi pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktį reikia taikyti tuos pačius kriterijus kaip vertinant individualias dizaino savybes pagal šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su reglamento 6 straipsniu, ginčijamas dizainas neturi individualių savybių, palyginti su jai priklausančiu dizainu, kuriam taikoma apsauga nuo ankstesnės datos nei paraiškos įregistruoti ginčijamą dizainą pateikimo diena. Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia⁴², o EUIPO apeliacinė taryba – apeliaciją.

Šiuo sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Bibita Group* ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir patikslino „prieštaravimo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punktą.

Visų pirma jis priminė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad Bendrijos dizainas prieštarauja ankstesniam dizainui, kai, atsižvelgus į dizainerio laisvę kuriant minėtą Bendrijos dizainą, šis dizainas informuotam vartotojui nesukelia skirtingo bendro įspūdžio nei tas, kurį sukelia ankstesnis dizainas, kuriuo remiamasi.

Be to, dėl argumento, kad ankstesniam dizainui taikoma ypač plati apsauga, Bendrasis Teismas patikslino, jog, nepaisant Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamojoje dalyje nurodyto „aiškaus“ nagrinėjamų dizainų sukiamo bendro įspūdžio skirtumo, šio reglamento 6 straipsnio formuluotė yra aiški ir nedviprasmiška. Taigi remiantis su šia nuostata susijusia jurisprudencija pažymėtina, kad taikant šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies d punktą ir vertinant ginčijamų dizainų prieštaravimo buvimą, reikia daryti prielaidą, kad dizainui gali būti taikoma Bendrijos dizaino apsauga, jeigu informuotam vartotojui jis sukelia skirtingą bendrą įspūdį nei tas, kurį sukelia ankstesnis dizainas.

⁴² Pagal iš dalies pakeisto 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktį Bendrijos dizaino registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu yra prieštaravimas tarp jo ir ankstesnio dizaino, kuris buvo atskleistas visuomenei po paraiškos padavimo datos arba, jeigu prašoma prioriteto – po prioriteto Bendrijos dizainui suteikimo datos, ir kuris nuo ankstesnės datos negu minėtoji data turi apsaugą, kurią suteikia dizaino teisė, įregistruota pagal Hagos susitarimo dėl pramoninio dizaino tarptautinės registracijos Ženevos aktą, priimtą 1999 m. liepos 2 d. Ženevoje, patvirtintą 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimu 2006/954/EB (OL L 386, 2006, p. 28) ir galiojantį Bendrijoje, arba paraiška dėl tokios teisės.

Be to, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad darant prielaidą, jog įrodyta, kad ankstesnio dizaino forma jos registracijos dieną atitinkamoje pramonės šakoje buvo visiškai nauja, išskirtinis tokios formos pobūdis nesuteikia tam dizainui platesnės apsaugos nei ta, kuri jam suteikiama pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Taip pat tariamai naujas ankstesnio dizaino pobūdis ar vaizdo originalumas neturi jokios įtakos vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes.

Galiausiai priminęs Bendrijos dizaino individualių savybių vertinimo kriterijus Bendrasis Teismas įvertino nagrinėjamų dizainų bendrą įspūdį informuotam vartotojui. Jis pabrėžė, jog šiuo klausimu atliekamas vertinimas reiškia tai, kad reikia atsižvelgti į visus nagrinėjamų dizainų skirtumus, išskyrus tuos, kurie nėra pakankamai ryškūs, kad darytų poveikį minėtam bendram įspūdžiui.

Nagrinėjami dizainai skiriasi iš esmės. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, jog ginčijamas dizainas neprieštarauja ankstesniam dizainui, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 25 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktį.

8. Skiriamąjo požymio naudojimas vėlesniame dizaine

- [2010 m. gegužės 12 d. Sprendimas „Beifa Group/ VRDT – Schwan-Stabilo Schwanhäußler \(Rašymo priemonė\)“ \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Beifa Group Co. Ltd. buvo VRDT (dabar – EUIPO) įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio rašymo priemonės, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Gavęs *Schwan-Stabilo Schwanhäußler GmbH & Co KG*, ankstesnio trimačio prekių ženklo savininkės, prašymą, Anuliavimo skyrius pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia. Iš esmės jis manė, kad ginčijamame dizaine buvo panaudotas ankstesnis prekių ženklas, todėl dizainas buvo panašus į jį. Kadangi prekės, kurias žymėjo ginčijamas dizainas ir ankstesnis prekių ženklas, buvo tapačios, Anuliavimo skyriaus teigimu, egzistuoja galimybė suklaidinti visuomenę, kuriai skirtos tos prekės.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo buvo patvirtintas Anuliavimo skyriaus sprendimas, ir jį patenkinęs, Bendrasis Teismas panaikino Apeliacinės tarybos sprendimą ir patikslino Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkto, kuriame nustatyta, kad Bendrijos dizaino registracija gali būti pripažinta negaliojančia tik tuo atveju, jei vėlesniame dizaine panaudotas skiriamasis žymuo ir jeigu tą žymenį reglamentuojanti Bendrijos teisė arba atitinkamos valstybės narės įstatymai teisių į žymenį savininkui suteikia teisę uždrausti taip naudoti žymenį, aiškinimą. Bendrojo Teismo teigimu, minėtas straipsnis taikomas ne tik tada, kai žymenys yra tapatūs, bet ir tada, kai jie panašūs, todėl Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos aiškindama šią nuostatą taip, kad ja gali remtis skiriamąjo žymens savininkas, prašydamas pripažinti vėlesnio Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia, kai šiame dizaine naudojamas į jo žymenį panašus žymuo.

Be to, Bendrasis Teismas išnagrinėjo klausimą, kaip prašyme pripažinti registraciją negaliojančia nurodyto Bendrijos dizaino savininkas turi pateikti prašymą dėl naudojimo iš tikrųjų įrodymo, kai Reglamente Nr. 6/2002 nėra specialios nuostatos šiuo klausimu. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad toks prašymas turi būti aiškus ir laiku pateiktas EUIPO. Tačiau prašymas pateikti ankstesnio žymens, kuriuo remiamasi grindžiant prašymą pripažinti Bendrijos dizaino registraciją

negaliojančia, naudojimo iš tikrųjų įrodymą negali būti pirmą kartą pateikiamas Apeliacinėje taryboje.

- [2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimas „Piaggio & C. / EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopedai\)“ \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴³](#)

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd buvo EUIPO įregistruoto Bendrijos dizaino, vaizduojančio mopedus ir motociklus, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. EUIPO Apeliacinė taryba, panaikinusi Anuliavimo skyriaus sprendimą, kuriuo buvo patenkintas *Piaggio & C. SpA* prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, nusprendė, kad ginčijamas dizainas negali būti laikomas neturiniu naujumo ir individualių savybių.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas nusprendė, jog nustatydama, kad nėra galimybės suklaidinti visuomenę, kuri, taikant Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą, apima ir galimybę susieti, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos.

Šiame sprendime Bendrasis Teismas patikslino Bendrijos dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindo, susijusio su ankstesnio skiriamojo žymens naudojimo dizaine pažeidžiant Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą, apimtį ir su juo susijusias sąvokas.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad, pirma, atsižvelgiant į tai, kad bendras vizualus ankstesnio prekių ženklo, kurį nurodė *Piaggio & C.* ir kurį sudarė erdvinė motorolerio forma, taip pat saugoma ankstesnio dizaino, sukuriama įspūdis skiriasi nuo ginčijamo dizaino sukuriamo įspūdio ir, antra, atsižvelgiant į išvaizdos svarbą vartotojui darant pasirinkimą, vidutinis vartotojas, kurio pastabumo lygis aukštas, atmes galimybę, kad ankstesnis prekių ženklas yra naudojamas ginčijamame dizaine, net kai nagrinėjamos prekės yra tapačios.

Konkrečiai Bendrasis Teismas pažymėjo, kad vidutinis vartotojas, kuris nėra ekspertas, įgijęs išsamių techninių įgūdžių, lygindamas ankstesnio prekių ženklo apsaugotą erdvinę motorolerio formą su ginčijamo dizaino forma, negalės spontaniškai įsivaizduoti raidės „X“ tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies arba apverstos raidės „Ω“ tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies, taip pat iš karto negalės pastebėti, kad priekinė rėmo dalis yra strėlės formos, net esant aukštam pastabumo lygiui. Kiek tai susiję su korpusu, vartotojas veikiau pastebės skirtumą tarp korpuso kampuotos formos ankstesniame prekių ženkle ir ginčijamame dizaine esančio pusrutulio formos korpuso. Apskritai vidutinis labai pastabus vartotojas pastebės, kad ankstesnio prekių ženklo apsaugotos motorolerio erdvinės formos stilius, linijos ir ją apibūdinantys aspektai vizualiai skiriasi nuo tokių ginčijamo dizaino aspektų.

⁴³ Žr. taip pat dalį „I. 9. Autorių teisių saugomo kūrinio naudojimas be leidimo“.

9. Autorių teisių saugomo kūrinio naudojimas be leidimo

- [2013 m. spalio 23 d. Sprendimas „Viejo Valle / VRDT – Établissements Coquet \(Puodelis ir lėkštutė su išraižymais ir gili lėkštė su išraižymais\)“ \(T-566/11 ir T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Viejo Valle, SA buvo Bendrijos dizainų, vaizduojančių puodelį ir lėkštutę su išraižymais ir gilią lėkštę su išraižymais, savininkė. Į bylą įstojusi šalis *Établissements Coquet* pateikė Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktu grindžiamus prašymus pripažinti šių dizainų registraciją negaliojančia. Ji rėmėsi dviem stalo indų vienetais, kurių autorių teisių apsaugą prašė užtikrinti pagal Prancūzijos teisę. VRDT (dabar – EUIPO) pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2245/2002 28 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį reikalaujama, kad prašymą pripažinti Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia, grindžiamą pagal valstybės narės teisę saugomomis autoriaus teisėmis, pateikęs asmuo būtų šių teisių savininkas ir kad jis pateiktų EUIPO tai įrodančią informaciją.

Nagrinėjant klausimą, ar prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo yra autorių teisių savininkas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, ir klausimą dėl šios teisės įrodymo EUIPO, negalima neatsižvelgti į valstybės narės, šiuo atveju Prancūzijos, teisę, kuria remiamasi grindžiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Iš tiesų taikoma valstybės narės teisė šiuo klausimu svarbi norint nustatyti autorių teisių įkūrinį, kuriuo remiamasi grindžiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, įgijimo ir įrodymo tvarką.

- [2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimas „Piaggio & C. / EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopedai\)“ \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴⁴](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti⁴⁵) Bendrasis Teismas priėjo išvados, kad Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai remdamasi turima informacija ji nustatė, kad motorolerio modelis, atitinkantis ankstesnį dizainą, kuriam suteikta apsauga pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teisių nuostatas, nebuvo be leidimo naudojamas ginčijamame dizaine, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktas.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal Italijos autorių teisę meninis ir kūrybinis branduolys, kurį sudaro motorolerio modelio formos, atitinkančios ankstesnį dizainą, požymiai, negali būti nustatytas ginčijamame dizaine. Iš tiesų tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies, taip pat tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies ginčijamas dizainas labiau pasižymi kampinėmis linijomis. Jo smailioji priekinė rėmo dalis iki purvasargio yra panašesnė į „kaklaraištį“, o ne į rodyklę. Kiek tai susiję su korpusu, jo forma ginčijamame dizaine nėra smailėjanti, priešingai nei ankstesnio dizaino lašo formos korpusas.

⁴⁴ Žr. taip pat dalį „I. 8. Skiriama žymens naudojimas vėlesniame dizaine“.

⁴⁵ Dėl ginčo faktinio ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 8. e. Skiriama žymens naudojimas vėlesniame dizaine“, p. 36.

Be to, Bendrojo Teismo teigimu, specifinis ankstesnio dizaino kuriamas bendras įspūdis ir jo ypatinga forma, pasižyminti „apvalumu, moteriškumu ir „vintage“ požymiu“, taip pat nėra atkartoti ginčijamame dizaine, kuriam būdingos tiesios linijos ir kampai, todėl skiriasi kūrinio, atitinkančio ankstesnį dizainą, ir ginčijamo dizaino kuriami įspūdžiai.

II. Bendrijos dizaino suteikiamos teisės

1. Teisės į dizainą turėjimas

- [2009 m. liepos 2 d. Sprendimas „FEIA“ \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (toliau – FEIA) parengė projektą D'ARTES, pagal kurį amatininkų dirbtuvės, pasinaudodamos profesionalo parengtu dizaino projektu, galėjo sukurti įvairius daiktus ir pateikti juos rinkai. AC&G SA, kaip projekto užsakovė, buvo atsakinga už dizainerių atranką ir sutarčių su jais sudarymą. Ji su *Cul de Sac Espacivaio Creativo SL* (toliau – *Cul de Sac*), kuriai nebuvo taikomas Ispanijos darbo kodeksas, sudarė žodinę sutartį, pagal kurią *Cul de Sac* buvo įpareigota sukurti dizainą, skirtą naujai prekių kolekcijai sukurti.

Cul de Sac sukūrė sieninių laikrodžių su gegute seriją, kurie buvo pagaminti ir pristatyti kaip projekto D'ARTES dalis. Vėliau *Cul de Sac* ir *Acierta Product & Position SA* gamino ir pardavinėjo laikrodžius su gegute. *Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante y no 1 de Marca Comunitaria* (Alikantės komercinis teismas Nr. 1 ir Bendrijos prekių ženklų teismas Nr. 1, Ispanija) FEIA pareiškė joms ieškinį dėl teisių pažeidimo, jame teigė, kad jai priklauso nuosavybės teisė į neregistruotąjį Bendrijos dizainą, susijusį su nagrinėjamais laikrodžiais su gegute.

Išnagrinėjęs prejudicinius klausimus dėl teisės į pagal užsakymą sukurtą Bendrijos dizainą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 6/2002 14 straipsnio 3 dalis, pagal kurią, jeigu dizainą sukūrė darbuotojas, vykdęs savo funkcijas arba darbdavio nurodymus, teisė į Bendrijos dizainą priklauso darbdaviui, išskyrus atvejus, kai yra kitoks susitarimas arba jeigu taikomuose nacionalinės teisės aktuose nustatyta kitaip, netaikoma pagal užsakymą sukurtam Bendrijos dizainui.

Iš tikrųjų Bendrijos teisės aktų leidėjas norėjo apibrėžti reglamento 14 straipsnio 3 dalyje numatytą specialią sistemą, darydamas nuorodą į konkrečią sutartinių santykių, būtent darbo santykių, rūšį, dėl to minėta dalis negali būti taikoma esant kitiems sutartiniais santykiams, kaip antai sutartiniais santykiams dėl pagal užsakymą kuriamo Bendrijos dizaino.

Tokiu atveju, kuris, pirma, yra susijęs su pagal užsakymą sukurtu neregistruotuoju Bendrijos dizainu, ir kai, antra, pagal nacionalinę teisę toks dizainas neprilyginamas esant darbo santykiams sukurtam dizainui, Reglamento Nr. 6/2002 14 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad teisė į Bendrijos dizainą priklauso dizaineriui, nebent jis pagal sutartį būtų ją perdavęs savo teisių perėmėjui.

Galimybė pagal sutartį perduoti dizainerio teisę į Bendrijos dizainą jo teisių perėmėjui, kaip apibrėžta reglamento 14 straipsnio 1 dalyje, pirma, išplaukia iš paties šio straipsnio teksto ir, antra, atitinka minėtu reglamentu siekiamus tikslus. Šiuo klausimu pritaikius Bendrijos dizaino apsaugą prie visų Bendrijos pramonės šakų poreikių, pagal sutartį perduodant teisę į Bendrijos dizainą, gali būti prisidedama prie pagrindinio tikslo užtikrinti veiksmingą Bendrijos dizaino suteikiamų teisių įgyvendinimą visoje Bendrijos teritorijoje. Apskritai sustiprinta pramoninio dizaino apsauga ne tik padeda pavieniams dizaineriams prisidėti prie Bendrijos didelės pažangos šioje srityje, bet ir skatina naujoves ir naujų gaminių kūrimą bei investicijas į jų gamybą.

Vis dėlto nacionalinis teismas turi išnagrinėti tokios sutarties turinį ir šiuo klausimu nustatyti, ar teisę į neregistruotąjį Bendrijos dizainą dizaineris iš tikrųjų perdavė savo teisių perėmėjui, ir atlikdamas minėtą analizę taikyti sutartis reglamentuojančius teisės aktus tam, kad nustatytų, kas pagal reglamento 14 straipsnio 1 dalį turi teisę į neregistruotąjį Bendrijos dizainą.

2. Teisės į dizainą poveikis

- [2012 m. vasario 16 d. Sprendimas „Celaya Emparanza y Galdos International“ \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA buvo Bendrijos dizaino, kurį sudarė įspėjamasis kelio stulpelis ir kuris 2005 m. spalio 26 d. buvo pateiktas EUIPO, savininkė. 2007 m. *Proyectos Integrales de Balizamiento SL* prekiaavo kelio stulpeliais. 2008 m. EUIPO ji įregistravo Bendrijos dizainą, kurį sudarė šis kelio stulpelis. Teigdamą, kad minėtas kelio stulpelis nesukelia skirtingo bendro įspūdžio nei tas, kurį sukelia jos dizaino kelio stulpelis, *Celaya Emparanza y Galdos Internacional* kreipėsi į *Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante y no 1 de Marca Comunitaria* (Alikantės komercinis teismas Nr. 1 ir Bendrijos prekių ženklų teismas Nr. 1, Ispanija) su ieškiniu dėl teisių pažeidimo. *Proyectos Integrales de Balizamiento* teigė, kad, kol jos dizaino registracija nebuvo pripažinta negaliojančia, ji turėjo teisę naudoti dizainą, todėl naudojimasis šia teise negali būti laikomas teisių pažeidimu.

Išnagrinėjęs prašymą priimti prejudicinį sprendimą, Teisingumo Teismas nusprendė: Reglamento Nr. 19/2002 19 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad, kilus ginčui dėl registruotojo Bendrijos dizaino suteiktos išimtinės teisės pažeidimo, teisė neleisti šio dizaino naudoti trečiosioms šalims apima bet kurią trečiąją šalį, naudojančią kitą dizainą, kuris nesukelia informuotiems vartotojams skirtingo bendro įspūdžio, įskaitant trečiąją šalį, kuri yra vėliau įregistruoto Bendrijos dizaino savininkė, neatsižvelgiant į tai, kokie yra trečiosios šalies ketinimai ir elgesys.

Reglamento nuostatos turi būti aiškinamos atsižvelgiant į prioriteto principą, pagal kurį anksčiau įregistruotas Bendrijos dizainas turi pirmenybę vėliau įregistruotų Bendrijos dizainų atžvilgiu. Be kita ko, iš reglamento 4 straipsnio 1 dalies matyti, kad dizainas pagal Bendrijos dizainą saugomas atsižvelgiant į tai, ar jis yra naujas ir ar turi individualių savybių. Kilus ginčui dėl dviejų registruotųjų Bendrijos dizainų, laikoma, kad dizainas, kuris buvo įregistruotas pirmiausia, Bendrijos registracijos teikiamos apsaugos sąlygas atitiko anksčiau, nei vėliau įregistruotas dizainas. Taigi vėlesnio Bendrijos dizaino savininkas reglamentu jam teikiamą apsaugą galėtų įgyti tik tada, jeigu pateikdamas ieškinį dėl negaliojimo arba prireikus priešpriešinį reikalavimą įrodytų, kad anksčiau įregistruotas Bendrijos dizainas neatitinka vienos iš minėtų sąlygų.

Pagal Reglamento Nr. 6/2002 45–48 straipsniuose reglamentuojamą Bendrijos dizaino registracijos procedūrą EUIPO patikrina, ar paraiška atitinka šiame reglamente nustatytus formaluosius pateikimo reikalavimus. Jeigu paraiška atitinka minėtus reikalavimus bei reglamento 3 straipsnio a punkte pateiktą dizaino apibrėžtį ir neprieštaruja viešajai tvarkai bei moralei, EUIPO įtraukia paraišką į Bendrijos dizainų registrą kaip registruotąjį Bendrijos dizainą. Tai yra greitas, iš esmės formalus patikrinimas, kuriuo, kaip nurodyta reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje, iš esmės nereikalaujama iki registracijos atlikti išsamaus apsaugos

reikalavimų atitikties nagrinėjimo ir, be to, kitaip nei registracijos procedūros pagal Reglamentą Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo atveju, nenumatomas etapas, per kurį anksčiau įregistruoto dizaino savininkas galėtų paduoti protestą dėl registracijos. Tokiomis aplinkybėmis tik toks reglamento 19 straipsnio 1 dalyje esančios sąvokos „bet kuri trečioji šalis“ aiškinimas, pagal kurį trečioji šalis yra ir vėliau įregistruoto Bendrijos dizaino savininkė, gali užtikrinti reglamentu siekiamą veiksmingos registruotųjų Bendrijos dizainų apsaugos tikslą ir ieškinių dėl teisių pažeidimo naudingumą.

- [2016 m. birželio 22 d. Sprendimas „Thomas Philipps“ \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Grüne Welle Vertriebs GmbH Vokietijoje turėjo išimtinę licenciją naudoti skalbimo rutulį Bendrijos dizainą. Ši licencija nebuvo įrašyta į Bendrijos dizainų registrą. *Thomas Philipps GmbH* platino reklaminius gaminius, įskaitant skalbimo rutulį. *Grüne Welle Vertriebs* manė, kad šis gaminytis pažeidžia teises į registruotąjį skalbimo rutulį Bendrijos dizainą ir kad šio dizaino savininkas jai suteikė įgaliojimus jos vardu naudotis visomis su šiuo dizainu susijusiomis teisėmis, todėl įspėjo *Thomas Philipps GmbH* nutraukti prekybą šiuo gaminiu ir pareiškė ieškinį dėl jos patirtos žalos atlyginimo.

Nagrinėdamas bylą *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) iškėlė klausimą, ar *Grüne Welle Vertriebs* ieškinytis buvo priimtinas, nors ji nebuvo įrašyta į registrą kaip licenciatė, ir ar ji galėjo reikalauti atlyginti jai padarytą žalą.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas nusprendė, kad, pirma, Reglamento Nr. 6/2002 33 straipsnio 2 dalies pirmas sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad licenciatas gali iškelti bylą dėl teisių į registruotąjį Bendrijos dizainą, kurį naudoti jis turi licenciją, pažeidimo ir tuo atveju, jei licencija neįrašyta į Bendrijos dizaino registrą. Reglamento Nr. 6/2002 33 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad licenciatas per savo paties pagal šią nuostatą pradėtą procesą dėl teisių į Bendrijos dizainą pažeidimo gali reikalauti patirtos žalos atlyginimo.

Pirma, Teisingumo Teismas konstatavo, kad Reglamento Nr. 6/2002 33 straipsnio 2 ir 3 dalimis siekiama nustatyti galimybę remtis šio reglamento 28, 29 ir 32 straipsniuose nurodytais teisiniais veiksmais prieš trečiąsias šalis, kurios turi ar gali turėti teisių į registruotąjį Bendrijos dizainą.

Be to, visuose Reglamento Nr. 6/2002 III antraštinės dalies „Bendrijos dizainas kaip nuosavybės teisės objektas“ straipsniuose, įskaitant šio reglamento 33 straipsnį, patekiamos teisės normos, susijusios su Bendrijos dizainu kaip nuosavybės objektu. Tai pasakytina apie šio reglamento 28, 29 ir 32 straipsnius, susijusius su veiksmais, kuriems bendra tai, kad jų tikslas ar poveikis yra sukurti arba perduoti teisę į dizainą.

Galiausiai pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 32 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, nepažeidžiant licencinės sutarties nuostatų, licenciato teisė pradėti procesą dėl teisių į Bendrijos dizainą pažeidimo priklauso tik nuo šio dizaino savininko sutikimo.

Taip pat konstatuotina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 32 straipsnio 5 dalį įrašas apie licenciją registre padaromas vienos iš šalių prašymu. Tačiau šiame straipsnyje, kaip ir šio reglamento 29 straipsnyje, nėra nuostatos, analogiškos to paties reglamento 28 straipsnio b punktui, pagal kurį „teisių perėmėjas negali naudotis registruotojo Bendrijos dizaino teikiamomis teisėmis, kol nepadarytas Registro įrašas apie teisių perdavimą“.

Be to, Reglamento Nr. 6/2002 28 straipsnio b punktas netektų prasmės, jei šio reglamento 33 straipsnio 2 dalį reikėtų aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama remtis prieš visas trečiąsias šalis visais šio reglamento 28, 29 ir 32 straipsniuose nurodytais teisiniais veiksmais, kol jie nėra įrašyti į registrą.

Be to, negalėjimu remtis prieš trečiąsias šalis šio reglamento 28, 29 ir 32 straipsniuose nurodytais teisiniais veiksmais, neįrašytais į registrą, siekiama apsaugoti asmenį, kuris turi arba gali turėti teisių į Bendrijos dizainą kaip nuosavybės teisės objektą. Darytina išvada, kad minėto reglamento 33 straipsnio 2 dalies pirmas sakinyss netaikytinas esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kai licenciatas kaltina trečiąją šalį pažeidus teises į dizainą ir taip pažeidus registruotojo Bendrijos dizaino suteikiamas teises.

Antra, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Reglamento Nr. 6/2002 32 straipsnio 3 ir 4 dalyse įtvirtinta teisių gynimo priemonių, kuriomis gali naudotis Bendrijos dizaino licenciatas prieš teisių į šį Bendrijos dizainą pažeidėją, sistema. Pagal šias nuostatas licenciatui suteikiamos dvi galimybės: pirma, pareikšti ieškinį ir taip pradėti procesą dėl teisių pažeidimo, gavus dizaino savininko sutikimą ar – išimtinės licencijos atveju – įspėjus savininką, jei pats savininkas neiškelia bylos dėl teisių pažeidimo per tinkamą terminą, arba, antra, įstoti į bylą dėl teisių pažeidimo, kurią iškėlė dizaino savininkas. Pastaroji teisių gynimo priemonė yra vienintelė, kuria gali pasinaudoti neišimtinę licenciją turintis asmuo, negavęs dizaino savininko sutikimo iškelti bylą savarankiškai.

Nors licenciatas gali reikalauti savo patirtos žalos atlyginimo įstodamas į Bendrijos dizaino savininko iškeltą bylą, jam taip pat nedraudžiama to daryti ir tuo atveju, kai jis pats iškelia bylą dėl teisių pažeidimo, gavęs Bendrijos dizaino savininko sutikimą, arba, jei turi išimtinę licenciją, be savininko sutikimo tuo atveju, jei šis savininkas nesiima veiksmų po to, kai buvo įspėtas.

Be to, teisių gynimo priemonių, kuriomis gali pasinaudoti licenciatas, sistema būtų nenuosekli, jei licenciatas galėtų ginti savo interesus tik įstodamas į Bendrijos dizaino savininko iškeltą bylą, nors siekdamas ginti jų bendrus interesus jis gali pats iškelti bylą gavęs šio savininko sutikimą arba, jei turi išimtinę licenciją, netgi be tokio sutikimo.

III. Procedūra ir ginčai

1. Paraiškos padavimo ir registravimo tvarka – Nagrinėjimo referencinė data

- [2017 m. vasario 16 d. Sprendimas „Antrax It / EUIPO – THC \(Radiatorių termosifonai\)“ \(T-828/14 ir T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Antrax It Srl buvo dviejų EUIPO įregistruotų Bendrijos dizainų, vaizduojančių termosifonus, savininkė pagal Reglamentą Nr. 6/2002. Apeliacinė taryba, panaikinusi Anuliavimo skyriaus sprendimą patenkinti bendrovės, kurios teisių perėmėja buvo *Vasco Group NV*, prašymus pripažinti dizainų registraciją negaliojančia dėl nepakankamo motyvavimo, pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia dėl jų individualių savybių nebuvimo.

Išnagrinėjęs ieškinį dėl minėto pirmojo Apeliacinės tarybos sprendimo, Bendrasis Teismas panaikino tą sprendimą dėl su technologinių sprendimų gausa susijusių motyvų stokos⁴⁶. Tada bylos buvo grąžintos Apeliacinei tarybai, ji vėl pripažino ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia.

Nagrinėdamas ieškinius dėl naujų Apeliacinės tarybos sprendimų ir juos atmetęs, Bendrasis Teismas patikslino datą, kada reikia nagrinėti individualias dizaino savybes ir nuspręsti dėl galimos technologinių sprendimų gausos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalį. Ieškovė nurodė, jog Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai vertindama technologinių sprendimų gausą rėmėsi ginčijamų sprendimų paskelbimo data, nors iš tikrųjų vertinimą reikėjo atlikti remiantis ginčijamų dizainų registracijos paraiškos padavimo data.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad remiantis Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalimi būtent ginčijamo dizaino registracijos paraiškos padavimo dieną reikia nagrinėti, ar ginčijamas dizainas turi individualių savybių, ir nustatyti galimą technologinių sprendimų gausą. Todėl jis nusprendė, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą dėl galimo technologinių sprendimų gausos buvimo vertinimo datos. Vis dėlto jis konstatavo, kad dėl šios klaidos ginčijami sprendimai negali būti panaikinti.

2. Prašymas ir registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra

a) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia priimtinumas

- [2018 m. gegužės 17 d. Sprendimas „Basil / EUIPO – Artex \(Specialūs krepšiai dviračiams\)“ \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

Basil BV buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio specialius krepšius dviračiams, savininkė. *Artex SpA* pateikė EUIPO prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia dėl to, kad jis neturėjo individualių savybių. *Basil* teigė, kad šis prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo

⁴⁶ 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimas *Antrax It/ VRDT – THC (Šildymo radiatoriai)* (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592), pateiktas šios informacijos suvestinės dalyje „I. 3. d. Individualios savybės – Dizainerio laisvės mastas“, p. 14.

nepriimtinas, nes ankstesniu sprendimu EUIPO jau buvo atmetusi prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia.

EUIPO pripažino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia priimtinu ir paskelbė ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia.

Nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo ir jį atmetęs, Bendrasis Teismas priminė, kiek tai susiję su prašymo pripažinti dizaino registraciją negaliojančia – dėl to dizaino EUIPO ankstesniu sprendimu tokį prašymą jau atmetė – priimtino klausimu, jog Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad EUIPO pateiktas prašymas pripažinti dizaino registraciją negaliojančia yra nepriimtinas, jeigu byloje tuo pačiu pagrindu, dėl to paties dalyko ir dalyvaujant toms pačioms šalims Bendrijos dizaino teismo priimtas sprendimas jau tapo galutinis. Toliau jis nusprendė, kad šios nuostatos, kuriose nurodomi tik Bendrijos dizaino teismų sprendimai, netaikytinos Tarnybos sprendimams.

Pirma, iš Reglamento Nr. 6/2002 80 straipsnio nuostatų matyti, kad Bendrijos dizaino teismas yra valstybės narės nacionalinis teismas. Taigi Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsnio 3 dalis taikoma ne tada, kai sprendimą jau priėmė Tarnyba, o tik tuomet, kai tai padarė nacionalinis teismas.

Antra, Reglamento Nr. 6/2002 86 straipsnio 5 dalies nuostatose, pagal kurias negalima pateikti priešpriešinio reikalavimo pripažinti Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia, jeigu Tarnyba jau išnagrinėjo tuo pačiu pagrindu, dėl to paties dalyko ir dalyvaujant toms pačioms šalims paduotą prašymą ir jos priimtas sprendimas jau tapo galutinis, reglamentuojama ne procedūra Tarnyboje, įskaitant jos apeliacines tarybas, o procesas Bendrijos dizaino teismuose.

Trečia, Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsnio 3 dalies negalima taikyti pagal analogiją tais atvejais, kai Tarnyba jau yra priėmusi sprendimą dėl prašymo pripažinti registraciją negaliojančia. Iš tiesų neįrodyta, kad šioje nuostatoje būtų su bendruoju teisės principu nesuderinama spraga, kurią būtų galima panaikinti taikant analogiją.

b) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia dalykas

- [2022 m. balandžio 27 d. Sprendimas „Group Nivelles / EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Griovelis dušo vandeniui nutekėti\)“ \(T-327/20, EU:T:2022:263\)⁴⁷](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinės pagrindas jau buvo išdėstyti⁴⁸) Bendrasis Teismas turėjo galimybę patikslinti prašymo pripažinti registraciją negaliojančia dalyko nustatymo sąlygas.

Konstatavusi, kad anksčiau sprendimus priėmusių instancijų nagrinėtas ankstesnis dizainas nebuvo įtrauktas į prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, EUIPO apeliacinė taryba kaip į ankstesnį dizainą atsižvelgė tik į prašyme pripažinti registraciją negaliojančia nurodytus dizainus. Ji padarė išvadą, kad ginčijamas dizainas turi individualių savybių, todėl *a fortiori* yra naujas.

Pirma, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ankstesnis dizainas turi būti identifikuotas po prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pateikimo, nes jame apibrėžiamas ginčo dalykas. EUIPO

⁴⁷ Apeliacinis skundas dėl šio sprendimo buvo atmetas 2022 m. gruodžio 16 d. Nutartimi [Group Nivelles / EUIPO \(C-419/22 P, nepaskelbta Rink.\)](#).

⁴⁸ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. e. Individualios savybės – Bendras įspūdis“, p. 18.

suteikta diskrecija atsižvelgti į faktines aplinkybes ir įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku, gali būti taikoma tik faktinėms aplinkybėms ir įrodymams, o ne ankstesnių dizainų nurodymui ir vaizdams. Nors atsižvelgus į papildomus įrodymus ir gali būti išplėstos prašyme pripažinti registraciją negaliojančia nurodytos faktinės aplinkybės papildant kitais įrodymais, susijusiais su jau nurodytais ankstesniais dizainais, vis dėlto tai neleidžia išplėsti šio prašymo teisinio pagrindo, nes minėto prašymo pripažinti registraciją negaliojančia apimtis jo pateikimo dieną galutinai buvo nustatyta, nurodant ankstesnį dizainą, kuriuo buvo remiamasi. Todėl turi būti nagrinėjami tik prašyme pripažinti registraciją negaliojančia nurodyti ankstesni dizainai.

c) Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia tyrimo apimtis

- [2020 m. birželio 10 d. Sprendimas „L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío \(Sukabintuvai transporto priemonėms\)“ \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

Šiame sprendime Bendrasis Teismas patikslino EUIPO atliekamo tyrimo, susijusio su prašymu pripažinti Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, apimtį ir nusprendė dėl šiuo klausimu EUIPO tenkančios pareigos motyvuoti apimties.

Bendrasis Teismas panaikino EUIPO apeliacinės tarybos sprendimą, susijusį su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *L. Oliva Torras* ir *Mecánica del Frío*, kiek jis susijęs su registruotuoju Bendrijos dizainu, vaizduojančiu sukabintuvą šaldymo ar oro kondicionavimo įrangai prijungti prie motorinės transporto priemonės.

Pirma, Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą nagrinėjant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia EUIPO instancijoms suteikiami įgaliojimai kontroliuoti, ar laikomasi esminių Bendrijos dizaino apsaugos sąlygų, nustatytų šio reglamento 4–9 straipsniuose. Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad šios sąlygos yra kumuliacinės, todėl vienos iš jų nesilaikymas gali lemti nagrinėjamo dizaino registracijos pripažinimą negaliojančia. Be to, šiose nuostatose nustatyti skirtingi teisiniai kriterijai. Todėl jis nusprendė, kad minėto reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punkto formuluotė, siejama su jo kontekstu ir tikslais, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nebūtinai turi būti nagrinėjama, ar laikomasi visų šio reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų sąlygų, bet, atsižvelgiant į šalių pateiktas faktines aplinkybes, įrodymus ir argumentus, turi būti nagrinėjamas tik vienos iš šių sąlygų ar jų dalies laikymasis.

Antra, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad būtent atsižvelgdama į faktines ir teises aplinkybes, kuriomis grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, Apeliacinė taryba turėjo nustatyti, kokios yra Reglamento Nr. 6/2002 4–9 straipsniuose nustatytos sąlygos, kurių nesilaikymu buvo remiamasi šioje byloje ir kurias ji turėjo išnagrinėti, prireikus atsižvelgdama į plačiai žinomus faktus ir teisės klausimus, kurių šalys nenurodė, tačiau kurie yra būtini atitinkamoms nuostatoms taikyti. Taigi Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog dėl to, kad ieškovės prašymas pripažinti registraciją negaliojančia grindžiamas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu, ieškovė ketino remtis tuo, kad ginčijamas dizainas neatitiko visų minėto reglamento 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose numatytų reikalavimų.

Trečia, Bendrasis Teismas pritarė ieškovės argumentui, kad Apeliacinė taryba nepriėmė sprendimo dėl klausimo, ar ginčijamas dizainas susijęs su sudėtinio gaminio sudedamąja dalimi, kuri, įmontuota į minėtą gaminį, išlieka matoma jį įprastai naudojant, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 ir 3 dalis, nors šis klausimas buvo aptartas 2018 m. gegužės 16 d. pranešime⁴⁹ ir vėlesnėse šalių pastabose.

Šiuo klausimu pirmiausia Bendrasis Teismas konstatavo, jog iš ginčijamo sprendimo motyvų matyti, kad Apeliacinės tarybos išvados nėra aiškos nei šalims, nei Sąjungos teismui. Konkrečiai kalbant, jis patikslino, kad motyvai, kuriais EUIPO pirmą kartą rėmėsi Sąjungos teisme ir kurie susiję su tuo, kad ieškovė neprašė taikyti Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 ir 3 dalių, negali kompensuoti ginčijamo sprendimo motyvavimo stokos.

Be to, jis pažymėjo, kad, pirma, klausimas, ar šiuo atveju taikytinos Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 ir 3 dalys, iš principo gali turėti esminę reikšmę ginčijamo sprendimo struktūrai, atsižvelgiant į jo galimą poveikį šio sprendimo motyvams ir rezoliucinei daliai. Antra, Bendrojo Teismo teigimu, iš 2018 m. gegužės 16 d. pranešimo matyti, kad šiame procedūros etape Apeliacinė taryba nusprendė, jog šalių argumentai ir įrodymai, pateikti šiems argumentams pagrįsti, įrodo, kad Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nors Apeliacinė taryba negali būti laikoma saistoma 2018 m. gegužės 16 d. pranešimo, vis dėlto ji turėjo tinkamai motyvuoti priežastis, dėl kurių manė, kad ginčijamo sprendimo išvados turi skirtis nuo šiame pranešime pateiktų išvadų, nes šis pranešimas ir vėlesnės šalių pastabos yra konteksto, kuriam esant ji priėmė ginčijamą sprendimą, dalis. Konkrečiai kalbant, jis pabrėžė, kad neturi vietoj Apeliacinės tarybos nagrinėti ieškovės pateiktų argumentų, faktų ir įrodymų, kuriuos Apeliacinė taryba turi išnagrinėti, kad nustatytų, ar jos nagrinėjamoje byloje turi būti taikomos Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 2 ir 3 dalys. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą. Vis dėlto jis atmetė ieškovės prašymą pakeisti sprendimą, remdamasis Sprendime *Edwin* suformuota jurisprudencija.

d) Laiku nepateikti įrodymai

- [2021 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „Sanford / EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketės\)“ \(T-443/20, EU:T:2021:767\)⁵⁰](#)

Šiame sprendime (ginčo faktinės aplinkybės ir teisinis pagrindas jau buvo išdėstyti⁵¹) Bendrasis Teismas Bendrijos dizaino srityje taikė pavėluotai pateiktų įrodymų priimtinum principus.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nurodė, kad dėl pavėluotai pateiktų įrodymų priimtumo EUIPO suteikta plati diskrecija, nes ji gali neatsižvelgti į šalių laiku nepateiktus įrodymus⁵². Bendrasis Teismas priminė, kad EUIPO atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus įrodymus, kai ji turi priimti sprendimą vykstant registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai, gali būti

⁴⁹ Apeliacinės tarybos šalims adresuotas pranešimas, kuriame nurodyta, kad ginčijamo dizaino registracija turi būti pripažinta negaliojančia, nes nebuvo laikomasi Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnyje nustatytų sąlygų.

⁵⁰ Žr. taip pat dalį „3. c. Individualios savybės – Vertinimo kriterijai“.

⁵¹ Dėl ginčo faktinių aplinkybių ir teisinio pagrindo žr. dalį „I. 3. e. Individualios savybės – Bendras įspūdis“, p. 18.

⁵² Pagal Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 2 dalį.

pateisinamas, jeigu tokie įrodymai yra reikšmingi svarstant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, jeigu aplinkybės tam neprieštarauja ir jeigu jie yra pateikti papildant laiku pateiktus įrodymus.

Šiuo atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba tinkamai pasinaudojo savo diskrecija. Iš tiesų pirmą kartą Apeliacinėje taryboje pateiktais įrodymais siekta įrodyti, kad ankstesnis dizainas buvo atskleistas. Be to, šie įrodymai papildė Anuliavimo skyriui jau pateiktus įrodymus, kurie buvo laikomi nepakankamais, kad būtų įrodytas atskleidimas. Taigi šie įrodymai buvo reikšmingi ginčui išspręsti ir jais teisėtai galėjo būti papildyti jau pateikti įrodymai.

Be to, nagrinėjamų įrodymų priimtinumas nepažeidė ieškovės teisės būti išklausytai, nes ji galėjo šiuo klausimu pateikti savo pastabas Apeliacinei tarybai.

e) Naudojimas pakeistu pavidalu

- [2021 m. spalio 25 d. Nutartis „4B Company / EUIPO – Deenz \(Pakabukas \(papuošalai\)\)“ \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio širdies formos pakabuką, ant kurio buvo išgraviruotas žodis „pianegonda“, savininkė. *4B Company Srl* pateikė EUIPO prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia, motyvuodama tuo, kad jame naudojamas ankstesnis skiriamasis žymuo. Šis prašymas buvo grindžiamas jos žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo PIANEGONDA, įregistruoto juvelyrinėms prekėms, naudojimu.

Per procedūrą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia A paprašė leisti naudoti pakeisto pavidalo ginčijamą dizainą, kaip numatyta Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 6 dalyje, be išgraviruoto žodžio, atitinkančio žodinį prekių ženklą PIANEGONDA. *4B Company* prieštaravo tam, kad būtų naudojamas pakeisto pavidalo dizainas, nes, jos nuomone, ištrynus prekių ženklą neįmanoma išsaugoti dizaino tapatumo. Vėliau šis dizainas buvo perleistas *Deenz Holding Ltd*.

EUIPO anuliavimo skyrius atmetė prašymą leisti naudoti pakeisto pavidalo ginčijamą dizainą ir pripažino visą ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia. *Deenz Holding* pateikęs apeliaciją, EUIPO apeliacinė taryba pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia tiek, kiek jame naudojamas žodinis prekių ženklas PIANEGONDA, ir patenkino prašymą leisti naudoti pakeisto pavidalo ginčijamą dizainą.

Bendrasis Teismas atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusių šalies ieškinį motyvuodamas tuo, kad ji neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio, kiek tai susiję su prašymu palikti galioti pakeisto pavidalo ginčijamo dizaino registraciją, kuris buvo pateiktas po to, kai buvo dizaino registracija buvo pripažinta negaliojančia.

Pirma, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Bendrijos dizaino registracijos sistema grindžiama principu, pagal kurį visos formalūs reikalavimus atitinkančios paraiškos įtraukiamos į Bendrijos dizainų registrą. Tik pateikus prašymą pripažinti registruotojo Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia, šio dizaino registracija gali būti pripažinta negaliojančia – ypač jeigu naudojamas ankstesnis skiriamasis žymuo, kaip antai nagrinėjamu atveju prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusiai šaliai priklausantis žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas – to žymens savininko prašymu.

Toliau Bendrasis Teismas nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 6 dalį leidžiama palikti galioti Bendrijos dizaino registraciją pašalinus elementą, su kuriuo susijęs pažeidimas. Ši galimybė, kaip alternatyva atvejui, kai visa dizaino registracija pripažįstama negaliojančia, užtikrina sankcijos proporcingumą. Iš tiesų galimybė toliau naudoti ginčijamą dizainą tiek, kiek toks naudojimas priklauso nuo dalinio atsisakymo, siekiama apsaugoti ir šio dizaino savininko, ir žymens, kurio naudojimas lėmė registracijos pripažinimą negaliojančia, savininko interesus.

Galiausiai Bendrasis Teismas konstatavo, kad Anuliavimo skyrius priėmė sprendimą dėl dviejų prašymų, t. y., viena vertus, dėl prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusių šalies prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, jis šioje byloje buvo patenkintas, ir, kita vertus, dėl ginčijamo dizaino savininko prašymo leisti naudoti pakeisto pavidalo ginčijamą dizainą, jis buvo atmestas.

Bendrasis Teismas nusprendė, kad ši antroji sprendimo dalis negali būti laikoma sprendimu, tenkinančiu pirmąjį prašymą.

Taigi kadangi Apeliacinė taryba patenkino šalies, kuri prašė pripažinti dizaino registraciją negaliojančia, prašymą, dėl Bendrajame Teisme pateikto ieškinio ji negalės gauti jokios naudos.

Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusi šalis negali prašyti panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimo tiek, kiek juo patenkintas prašymas leisti naudoti pakeisto pavidalo ginčijamą dizainą. Iš tiesų tokios galimybės pripažinimas reikštų, kad jai būtų leista dalyvauti procedūros dalyje, susijusioje su ginčijamo dizaino savininko prašymu. Nurodydama Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 6 dalies pažeidimą, nors jos prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas to paties reglamento 25 straipsnio 1 dalies e punktu, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusi šalis siekė pakeisti prašymo pripažinti registraciją negaliojančia dalyką ir jį pagrindžiančius motyvus.

Trečia, tai, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusi šalis norėtų, jog viso dizaino registracija būtų pripažinta negaliojančia, negalėjo reikšti atsiradusio ir realaus suinteresuotumo panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą. Taigi Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ji nėra suinteresuota, jog tas sprendimas būtų panaikintas.

3. Ieškinys Sąjungos teismuose – Teisminės kontrolės apimtis

- [2012 m. spalio 18 d. Sprendimas „Neuman ir Galdeano del Sel / Baena Grupo“ \(C-101/11 P ir C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo buvo Bendrijos dizaino, vaizduojančio sėdintį personažą, savininkė. H. Neuman ir A. Galdeano del Sel pateikė EUIPO prašymą pripažinti šio dizaino registraciją negaliojančia. EUIPO patenkino prašymą, nes dizainas neturėjo individualių savybių. Gavęs ieškinį dėl panaikinimo Bendrasis Teismas nustatė, kad ginčijamas dizainas informuotam vartotojui sukelia skirtingą bendrą įspūdį nei tas, kurį sukelia ankstesnis prekių ženklas, ir panaikino EUIPO sprendimą.

Gavęs apeliacinį skundą, kuriame EUIPO tvirtino, kad Bendrasis Teismas viršijo savo kontrolės ribas, Teisingumo Teismas atmetė šį apeliacinį skundą ir kitų šalių pateiktus apeliacinius skundus ir priėmė sprendimą dėl Bendrojo Teismo vykdomos teisminės kontrolės apimties.

Jis nusprendė, kad nagrinėdamas ieškinį dėl EUIPO sprendimo panaikinimo, Bendrasis Teismas gali atlikti visišką EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolę, kad prireikus nustatytų, ar šios apeliacinės tarybos teisiniu požiūriu teisingai kvalifikavo ginčo aplinkybes arba ar minėtoms apeliacinėms taryboms pateiktų faktinių aplinkybių vertinimas nėra klaidingas. Iš tikrųjų, kai Bendrasis Teismas turi įvertinti Tarybos apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą, jam neprivalomas šios apeliacinės tarybos klaidingai atliktas faktinių aplinkybių vertinimas tiek, kiek jis yra išvadų, kurių teisėtumas ginčijamas Bendrajame Teisme, dalis.

Vis dėlto Bendrasis Teismas gali pripažinti tam tikrą EUIPO diskreciją, be kita ko, tuo atveju, kai ši turi atlikti labai techninį vertinimą, o kiek tai susiję su jo atliekamos apeliacinės tarybos sprendimų pramoninio dizaino srityje kontrolės apimtimi – apsiriboti akivaizdžių vertinimo klaidų analize.

IŠNAGRINĖTŲ TEISINGUMO TEISMO IR BENDROJO TEISMO SPRENDIMŲ SĄRAŠAS

[IŠVARDYTI CHRONOLOGINE TVARKA]

TEISINGUMO TEISMAS

2009 m. liepos 2 d. Sprendimas „FEIA“ (C-32/08, EU:C:2009:418).....	p. 34
2011 m. spalio 20 d. Sprendimas „PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic“ (C-281/10 P, EU:C:2011:679)	p. 10
2012 m. vasario 16 d. Sprendimas „Celaya Emparanza y Galdos International“ (C-488/10, EU:C:2012:88).....	p. 35
2012 m. spalio 18 d. Sprendimas „Neuman ir Galdeano del Sel / Baena Grupo“ (C-101/11 P et C-102/11 P, EU:C:2012:641)	p. 43
2014 m. birželio 19 d. Sprendimas „Karen Millen Fashions“ (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	p. 7
2016 m. birželio 22 d. Sprendimas „Thomas Philipps“ (C-419/15, EU:C:2016:468)	p. 36
2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas „Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles“ (C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	pp. 4, 6 ir 17
2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas „Acacia ir D'Amato“ (C-397/16 ir C-435/16, EU:C:2017:992)	p. 24
2018 m. kovo 8 d. Sprendimas „DOCERAM“ (C-395/16, EU:C:2018:172)	p. 26
2018 m. liepos 5 d. Sprendimas „Mast-Jägermeister / EUIPO“ (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	p. 3
2021 m. spalio 28 d. Sprendimas „Ferrari“ (C-123/20, EU:C:2021:889).....	p. 23

BENDRASIS TEISMAS

2010 m. kovo 18 d. Sprendimas „Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo (Apskritimo formos reklaminio įtaiso vaizdas)“ (T-9/07, EU:T:2010:96).....	p. 28
2010 m. gegužės 12 d. Sprendimas „Beifa Group / VRDT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Rašymo priemonė)“ (T-148/08, EU:T:2010:190)	p. 30
2010 m. birželio 22 d. Sprendimas „Shenzhen Taiden / VRDT – Bosch Security Systems (Ryšio įranga)“ (T-153/08, EU:T:2010:248)	pp. 9 ir 11

2011 m. birželio 14 d. Sprendimas „Sphere Time / VRDT – Punch (Laikrodis, pritvirtintas prie dirželio)“ (T-68/10, EU:T:2011:269)	pp. 12, 15 ir 21
2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimas „Antrax It / VRDT – THC (Šildymo radiatoriai)“ (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592)	p. 12
2013 m. birželio 6 d. Sprendimas „Kastenholz / VRDT – Qwatchme (Laikrodžių ciferblatai)“ (T-68/11, EU:T:2013:298)	p. 6
2013 m. spalio 23 d. Sprendimas „Viejo Valle / VRDT – Établissements Coquet (Puodelis ir lėkštutė su išraižymais ir gili lėkštė su išraižymais)“ (T-566/11 ir T-567/11, EU:T:2013:549)	p. 32
2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimas „El Hogar Perfecto del Siglo XXI / VRDT – Wenf International Advisers (Kamščiatraukis)“ (T-337/12, EU:T:2013:601)	p. 7
2014 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas „Biscuits Poult / VRDT – Banketbakkerij Merba (Sausainis)“ (T-494/12, EU:T:2014:757)	p. 22
2014 m. spalio 3 d. Sprendimas „Cezar / VRDT – Poli-Eco (Insert) (T-39/13, EU:T:2014:852)	p. 22
2015 m. gegužės 21 d. Sprendimas „Senz Technologies / VRDT – Impliva (Skėčiai)“ (T-22/13 ir T-23/13, EU:T:2015:310)	p. 18
2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimas „H&M Hennes & Mauritz / VRDT – Yves Saint Laurent (Rankinės)“ (T-525/13, EU:T:2015:617)	p. 13
2017 m. vasario 16 d. Sprendimas „Antrax It / EUIPO – Vasco Group (Radiatorių termosifonai)“ (T-828/14 ir T-829/14, EU:T:2017:87)	p. 38
2017 m. birželio 13 d. Sprendimas „Ball Beverage Packaging Europe / EUIPO – Crown Hellas Can (Skardinės)“ (T-9/15, EU:T:2017:386)	p. 5
2018 m. vasario 27 d. Sprendimas „Gramberg / EUIPO – Mahdavi Sabet (Mobiliojo telefono dėklas)“ (T-166/15, EU:T:2018:100)	p. 19
2018 m. gegužės 17 d. Sprendimas „Basil / EUIPO – Artex (Specialūs krepšiai dviračiams)“ (T-760/16, EU:T:2018:277)	p. 38
2019 m. birželio 6 d. Sprendimas „Rietze / EUIPO – Volkswagen (Transporto priemonė VW Caddy)“ (T-192/18, EU:T:2019:379)	p. 20
2019 m. birželio 6 d. Sprendimas „Porsche / EUIPO – Autec (Motorinės transporto priemonės)“ (T-209/18, EU:T:2019:377)	p. 14
2019 m. birželio 13 d. Sprendimas „Visi/one / EUIPO – EasyFix (Automobilių informaciniai stoveliai)“ (T-74/18, EU:T:2019:417)	pp. 12 ir 17

2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimas „Piaggio & C. / EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mopedai) (T-219/18, EU:T:2019:681)	pp. 31 ir 32
2020 m. birželio 10 d. Sprendimas „L. Oliva Torras / EUIPO – Mecánica del Frío (Sukabintuvai transporto priemonėms)“ (T-100/19, EU:T:2020:255).....	p. 40
2020 m. lapkričio 18 d. Sprendimas „Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products ir Koopman International (Skysčių paskirstymo prietaisai)“ (T-574/19, EU:T:2020:543).....	p. 27
2021 m. balandžio 21 d. Sprendimas „Bibita Group / EUIPO – Benkomers (Gėrimų butelis)“ (T-326/20, EU:T:2021:208)	p. 29
2021 m. birželio 16 d. Sprendimas „Davide Groppi / EUIPO – Viabizzuno (Stalo lempa)“ (T-187/20, EU:T:2021:363)	pp. 8 ir 9
2021 m. spalio 20 d. Sprendimas „JMS Sports / EUIPO – Inter-Vion (Spiralės formos plaukų gumytė)“ (T-823/19, EU:T:2021:718)	p. 20
2021 m. spalio 25 d. Nutartis „4B Company / EUIPO – Deenz (Pakabukas (papuošalai))“ (T-329/20, EU:T:2021:732)	p. 42
2021 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „Eternit / EUIPO – Eternit Österreich (Statybinė plokštė)“ (T-193/20, EU:T:2021:782)	p. 10
2021 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „Sanford / EUIPO – Avery Zweckform (Etiketės)“ (T-443/20, EU:T:2021:767)	pp. 15 ir 41
2022 m. balandžio 27 d. Sprendimas „Group Nivelles / EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Griovelis dušo vandeniui nutekėti)“ (T-327/20, EU:T:2022:263).....	pp. 16 ir 39